

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/58/2013
Identifikačné číslo spisu:	5012200487
Dátum vydania rozhodnutia:	18.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5012200487.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Petra Paludu a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. v právnej veci navrhovateľov: 1/ Mesto Žilina, so sídlom Námestie obetí komunizmu 1, Žilina, právne zast. JUDr. Magdou Poliačikovou, advokátkou, so sídlom advokátskej kancelárie Národná 17, Žilina,

2/ T. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., L. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., Y. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., P. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., Y. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., Y. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., X. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., H. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., Ing. C. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., U. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. Q.Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., T.Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., Y.D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., Q. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., Q. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. Y. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., H. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., Ing. Y. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., O. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., H. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. Q. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., Ing. Y. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. T. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., P. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. Ing. Q. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. C. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., J. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., C. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., V. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., H. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., Ing. L. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., MUDr. H. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., T. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. N. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., R. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. Y. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., P. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., H. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., H. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. P. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., Ing. J. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., X.D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., T. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., Ing. H. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., H. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. I. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., H. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. T. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., Ing. P. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., X. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., T. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., Q. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., T. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., H. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., MUDr. T. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., L. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., Q. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. X. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. Y. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., P. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., H. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., Y. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., Y. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., T. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., J. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., U. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. Q. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., X. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., Ing. Y. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., Ing. T. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., H. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. Y. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., Y. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., T. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., N. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., T. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. Y. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. H. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. H.Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., L.N., nar. XX.XX.XXXX, bytom S.Q. L.W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., T.W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., T.W., nar.

XX.XX.XXXX, trvalé bytom Z. Ing. P.W., nar. XX.XX. XXXX, bytom Z., T.T., nar. XX.XX. XXXX, bytom Z. L.C., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., Y. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., Y.L., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., PaedDr. T.L., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., O.L., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., H. O., nar. XX.XX. XXXX, bytom Z., C.O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., O.O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., G.O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. J.O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., T.O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., J.D., nar. XX.XX XXXX, bytom Z., Y.D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., T. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., O. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. MUDr. Y. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., Y. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., I. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., H. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. C. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., Ing. Y. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., H. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., T. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. V.D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., Q.Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., G. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., H. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., I. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., C. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., C. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. T.W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. H. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., zast. navrhovateľkou a spoločnou zástupkyňou T. U., bytom V., právne zast. JUDr. Dagmar Pikorovou, advokátkou so sídlom advokátskej kancelárie Gaštanová č. 21, Žilina, proti odporcovi: Okresný úrad Žilina (pôv. Obvodný pozemkový úrad v Žiline, so sídlom A. Kmeťa č. 17, Žilina), za účasti: 1/ COOP Jednota, s.d., so sídlom v Žiline, Predmestská 71, zast. JUDr. Zuzanou Hudzíkovou, advokátkou, so sídlom v Žiline, A. Bernoláka 27, 2/ Slovenský pozemkový fond v Žiline, Regionálny odbor, so sídlom v Žiline, Sad SNP 667/10, 3/ Okresný úrad Žilina (pôv. Obvodný úrad v Žiline, Odbor ekonomický, so sídlom Janka Kráľa 4, Žilina), 4/ Doprastav, a.s., so sídlom Drieňová č. 27, Bratislava, 5/ Slovenský vodohospodársky podnik, š.p., Povodie Váhu, Púchov, 020 71 Nimnica, 6/ Elektroenergetické montáže, a.s., so sídlom Pri Rajčianke č. 6, Žilina, 7/ MONT IRP, s.r.o., so sídlom Oceliarska č. 2, Žilina, 8/ SUNGWOO HITECH Slovakia, s.r.o., so sídlom Cestárska č. 1, Žilina, IČO: 36 441 392, zast.: Vojčík & Partners, s.r.o., advokátska spoločnosť so sídlom Rázusova č. 28, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu v reštitučnom konaní, na odvolanie odporcu proti celému rozsudku Krajského súdu v Žiline, zo dňa 18. januára 2013 č. k. 29Sp/24/2012-211, spoločného zástupcu podielnikov v časti I. a II. výroku a navrhovateľa 1/ v časti V. o trovách konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 18. januára 2013 č. k. 29Sp/24/2012-211 p o t v r d z u j e.

Odporca je povinný do 30 dní od doručenia rozsudku zaplatiť navrhovateľovi 1/ na účet jeho právnej zástupkyne náhradu trov odvolacieho konania vo výške 558,12 €, a to z titulu náhrady trov právneho zastúpenia.

Zvyšným účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne

1. V zmysle § 9 ods. 1 v spojení s § 8 písm. c) zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov s účinnosťou odo dňa 01. októbra 2013 obvodné úrady zriadené podľa predpisov účinných do 30. septembra 2013 sú okresné úrady podľa tohto zákona a podľa ods. 3 citovaného ustanovenia. Pôsobnosť obvodného úradu životného prostredia, obvodného pozemkového úradu, obvodného lesného úradu, obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie a správy katastra ustanovená osobitnými predpismi prechádza na okresný úrad.

Na základe nižšie citovaných zákonných ustanovení má Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že do postavenia Obvodného pozemkového úradu v Žiline ako pôvodného odporcu nastúpil z titulu zákonných zmien Okresný úrad Žilina. Uvedená právna zmena sa premietla nielen v zákone č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších zákonov (ďalej na účely rozsudku tiež „zák. č. 229/1991 Zb.“) tak, zákonodarca slová „obvodný pozemkový úrad“, resp. „pozemkový úrad“ vo všetkých tvaroch v celom texte zákona nahradil slovami „okresný úrad“ v príslušnom tvare, ale aj v zákone č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, okresných úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších právnych predpisov najmä prostredníctvom novelizovaného znenia ustanovenia § 5 (Orgány štátnej správy v oblasti pozemkových úprav a ochrany poľnohospodárskej pôdy sú Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky, okresné úrady v sídle kraja a okresné úrady.)

Preto bude s týmto právnym nástupcom Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej konať na strane odporcu. Pod všeobecným označením odporca je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán, ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Podľa § 9 ods. 12 zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov konanie, v ktorom sa rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb, právoplatne neskončené obvodným úradom životného prostredia, obvodným pozemkovým úradom, obvodným lesným úradom, obvodným úradom pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie, správou katastra a Obvodným úradom Štúrovo do 30. septembra 2013, dokončí okresný úrad, v ktorého územnom obvode mali sídlo obvodný úrad životného prostredia, obvodný pozemkový úrad, obvodný lesný úrad, obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie, správa katastra a Obvodný úrad Štúrovo.

2. Rozhodnutím č. ObPÚ 2012/00179/RI. z 24.05.2012 (č.l. 49) v spojení s opravou č. ObPÚ 2012/00179-72 z 27.06.2012 (príloha č. 125a) a opravou č. ObPÚ 2012/00179-77 zo 04.07.2012 (príloha č. 125b) písomného vyhotovenia rozhodnutia odporca ako prvostupňový správny orgán v zmysle oprávnenia § 5 ods. 5 zákona č. 330/1992 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov (ďalej na účely rozsudku tiež „zák. č. 330/1992 Zb.“) podľa § 9 ods. 4 zák. č. 229/1991 Zb. rozhodol, že

I. vo vzťahu k tam uvedeným oprávneným osobám (117 osôb) mal preukázané splnenie podmienok uvedených v § 6 ods. 1 písm. d) zák. č. 229/1991 Zb., t.j. odňatie bez náhrady postupom podľa zákona SNR č. 81/1949 Zb. o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov;

II. podľa § 9 ods. 4 zák. č. 229/1991 Zb. uvedeným oprávneným osobám a ich dedičom priznal dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia vlastnícke právo k nehnuteľnostiam uvedeným podľa registra „E-KN“, registra „C-KN“ a registra „C-KN“ - GP v napadnutom rozhodnutí uvedených podieloch pre k.ú. Z. (resp. k.ú. Z.) a následne poveril Správou katastra v Žiline na zápis dotknutých nehnuteľností na list vlastníctva v prospech oprávnených osôb a ich dedičov;

III. priznal uvedeným oprávneným osobám a ich dedičom právo na náhradu z dôvodu, že sú naplnené podmienky § 11 ods. 1 písm. a), c), d) a f) zák. č. 229/1991 Zb., a to vo vzťahu k

a. PKV č. 201, PK parc.č. 45, pasienok o výmere 3.857 m² - zákonná prekážka vodná LV-PO, zastavaná plocha LV-PO,

b. PKV č. 201, PK parc.č. 80, pasienok o výmere 16.324 m² - zákonná prekážka vodná plocha, zastavaná plocha LV-PO, zastavaná plocha - MK, LV - fyz. os.,

c. PKV č. 201, PK parc.č. 81, pasienok o výmere 838 m² - zákonná prekážka vodný tok, zastavaná plocha LV - fyz. os.,
d. PKV č. 201, PK parc.č. 2196/2, pasienok o výmere 2.635 m² - zákonná prekážka vodná plocha LV-PO, zastavaná plocha LV-PO,
e. PKV č. 201, PK parc.č. 2196/3, pasienok o výmere 7.903 m² - zákonná prekážka zastavaná plocha, vodná plocha LV-PO,
f. PKV č. 201, PK parc.č. 236/, potok o výmere 2.213 m² - zákonná prekážka ostatná plocha, zastavaná plocha - LV PO, vodná plocha LV-PO,
g. PKV č. 201, PK parc.č. 2196/1, pasienok o výmere 71.226 m² - zákonná prekážka športové ihrisko, zastavané plochy - LV, PO, MK, asfaltové parkovisko, LV - fyz. os.;
Nepriznaním vlastníckeho práva k častiam pozemkov uvedeným v bode III. nie je dotknuté právo oprávnených osôb a ich dedičov na náhradu v zmysle § 11 ods. 2 alebo § 16 ods. 1 zák. č. 229/1991 Zb. v uvedených podieloch;

IV. o vlastníckom práve oprávnených osôb tam uvedených bude rozhodnuté samostatne;

V. o zostávajúcej časti PK parc.č. 2196/1 o výmere 12.168 m² tak isto rozhodne samostatne;

VI. tam uvedení žiadatelia nespĺňajú podmienky § 4 ods. 1, 2 písm. a) až e) zák. č. 229/1991 Zb. a podmienky § 42a zák. č. 330/1991 Zb., nakoľko nepredložili písomné dôkazy o uplatnenom práve; osoby tam uvedené nespĺnili podmienku § 4 ods. 1, 2 písm. a) až e) zák. č. 229/1991 Zb., t.j. nie sú oprávnené osoby; tam uvedené osoby nespĺnili podmienky § 42a zák. č. 330/1991 Zb., t.j. neuplatnili si nárok v zákonom stanovenej lehote do 31.12.1993.

3. Odporca v napadnutom rozhodnutí poukázal na nárok oprávnených osôb uplatnený dňa 20.05.1992 prostredníctvom splnomocneného zástupcu Ing. L. V. (plnomocenstvo z 13.05.1993) na vydanie nehnuteľností pod evidenčným č. 1362/92 vo vzťahu k nehnuteľnostiam - 1/2, 28, 44/1, 45, 80, 81, 82/1, 152/3, 152/4, 702, 752/1, 752/8, 752/9, 752/10, 752/12, 752/13, 752/14, 752/15, 753, 754, 787, 1413, 1423, 1424/1, 1424/2, 1902, 1975, 1992, 2006, 2072, 2095, 2122, 2196/1, 2196/2, 2196/3, 2221, 2222, 2231, 2232, 2233, 2271, 2282, 2291, 2292, 2296, 2364, 2366 zapísaných v PKV č. 201 pre k.ú. Z..

4. Nárok bol podľa odporcu uplatnený postupom podľa ustanovenia § 37 ods. 2 zák. č. 330/1991 Zb. tým spôsobom, že dňa 20.05.1992 bolo Pozemkovému úradu v Žiline oznámené, že na urbárskej schôdzi dňa 23.04.1992 bol zvolený 5-členný výbor, ktorého predsedom bol Ing. L. V. poverený zastupovaním v majetkovoprávných záležitostiach. Z oznámenia vyplynulo, že urbárska obec žiadala o vrátenie majetku. Súčasťou oznámenia bola prezenčná listina z verejnej schôdze, na ktorej sa zúčastnilo 69 členov urbáru.

Na základe výzvy konajúceho správneho orgánu na doplnenie neúplného podania bolo v zákonom stanovenej lehote predložené doplnenie z 25.03.1993 uplatneného nároku spolu so zápisnicou z valného zhromaždenia z 13.05.1993 (preukazuje schválenie plnomocenstva a jeho rozsah pre Ing. L. V.).

5. Na uvedenom valnom zhromaždení sa zúčastnilo 120 členov urbáru. Pravosť podpisov na prezenčnej listine zo dňa 13.05.1993 bola porovnaná a overená s podpismi z prezenčnej listiny zo dňa 29.11.1996 a z overených splnomocnení oprávnených osôb predložených súčasnou splnomocnenou zástupkyňou T. U..

6. Odporca poukázal na to, že v predmetnej veci bolo už rozhodované, ale pôvodné rozhodnutie obvodného pozemkového úradu boli zrušené rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1 OS/75/02. Následne bolo o predmetných pozemkoch rozhodnuté rozhodnutím odporcu č. 2005/01202/R zo 04.07.2005, ktoré rozhodnutie následne bolo zrušené rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/12/2005-137 zo dňa 21.05.2008 pre nepreskúmateľnosť, t.j. nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

Správny orgán v ďalšom konaní preskúmal podmienky oprávnených osôb podľa § 4 ods. 1 a odseku 2 písm. a) až e) zák. č. 229/1991 Zb. a vo vzťahu k oprávneným osobám následne určil nástupcov. Zároveň určil aj výšku podielu.

7. Odporca tiež konštatoval, že nárok si prostredníctvom splnomocneného zástupcu uplatnili oprávnené osoby, ktorých majetkový podiel tvorí 50,23% z celkového podielu urbárskeho majetku s poukazom na § 37 ods. 2 zák. č. 330/1991 Zb. Vo veci boli vyhotovené nové geometrické plány špecifikované vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

8. Správny orgán zdôvodňoval nevydanie parciel špecifikovaných na č.1. 49 a 50 rozhodnutia a rovnako vo vzťahu k vydaným parcelám špecifikovaných vo výrokovej časti rozhodnutia. K tzv. areálu vozovne Depa Dopravného podniku mesta Žilina (ďalej na účely rozsudku len „Depo DPMŽ“) uviedol, že predmetné parcely sú súčasťou areálu depa, ktorých vlastníkom ku dňu účinnosti zákona bol Slovenský pozemkový fond ako správca nehnuteľností vo vlastníctve štátu. Naopak Mesto Žilina nie je povinnou osobou, je iba užívateľom, a povinnou osobou je Slovenský pozemkový fond (regionálny odbor Žilina), ktorý súhlasil s vydaním pozemkov nachádzajúcich sa pod areálom Depa DPMŽ.

Vo vzťahu k vydávaným pozemkom, predovšetkým k areálu Depa DPMŽ uviedol, že dňa 05.02.1990 bolo Mestským národným výborom v Žiline vydané rozhodnutie o umiestnení stavby Trolejbusová doprava I. Stavba Žilina na KN parcelu č. 2170/1, 2196/3. Následne Obvodný úrad v Žiline dňa 02.12.1991 vydal rozhodnutie o trvalom odňatí predmetných parciel z poľnohospodárskeho pôdneho fondu, ktoré nemožno chápať ako zákonnú prekážku pre vydanie.

9. O vydaní stavebného povolenia na stavbu Trolejbusovej dopravy Žilina - 1. etapa bolo Mestským investorským útvarom Žilina požiadané dňa 06.08.1991 a stavebné konanie sa uskutočnilo dňa v rokoch 1991 a 1992. Na základe uvedeného bolo Obvodným úradom v Žiline referátom dopravy dňa 17.01.1992 vydané stavebné povolenie pod č. k. 17/92 - Mo, ktoré Okresný úrad v Žiline právoplatným rozhodnutím č. 2767-Dopr. 438/1992-Mi zo dňa 21.09.1992 zrušil ako nezákonné.

Dňa 12.03.1993 Obvodný úrad v Žiline rozhodnutím č. Dopr. 166/93-Mk.R. zastavil práce na stavbe Trolejbusová doprava z dôvodu, že na vykonanie stavebných prác nebolo vydané stavebné povolenie. Obvodný úrad v Žiline rozhodnutím č. 4480-549/RR/93 zo dňa 26.05.1993 potvrdil prvostupňové rozhodnutie.

10. Mestský investorský útvar podal dňa 24.09.1992 návrh na začatie vyvlastňovacieho konania na pozemky pod stavbou Trolejbusovej dopravy, ktorá už bola začatá. Rozhodnutia Obvodného úradu Žilina č. 2/3018/1992 z 19.01.1993 a okresného úradu o zamietnutí návrhu na vyvlastnenie zrušil Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. 23S/165/93.

V novom konaní rozhodnutie ObÚ Žilina ŽP-2/2761/93 zo dňa 22.12.1993 bolo druhostupňovým orgánom pod č. ŽP-1/217/94 v časti zrušené, z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu, pretože vyvlastnená parc. č. 2170/1 bola vyvlastnená od neprávych vlastníkov.

11. Následne Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodnutia zrušil a celá vec sa nachádza na Okresnom súde v Žiline pod č. k. 4C/1293/98. Okresný úrad v Žiline, oddelenie regionálneho odboru č. k. 94/03205 z 03.01.1995 vydal dodatočné stavebné povolenie na vozovňu Závodie napriek skutočnosti, že vychádza z rozhodnutí, ktoré boli zrušené a vrátené na nové konanie, ktoré nie je doposiaľ ukončené.

Správny orgán vyslovil názor, že za zastavaný pozemok možno považovať taký pozemok, na ktorom stojí stavba realizovaná alebo aspoň začatá pred účinnosťou zák. č. 229/1991 Zb.

12. Vzhľadom k tomu, že stavba Depa DPMŽ bola realizovaná bez stavebného povolenia (vydané až dňa 03.01.1995), odporca preveroval časové obdobie začatia stavebných prác na uvedenej stavbe. Bolo zistené, že došlo k strate dokladov hospodárskej zmluvy o vykonaní stavebných prác uzavretej s Mestom Žilina na stavbu Depa DPMŽ.

Odporca preto z regionálnej tlače zistil, že výstavba bola začatá v máji 1992, o čom svedčia výstrižky z týždenníka Cieľ zo dňa 22.07.1992, 15.09.1993 a Žilinského večerníka z mája 1992, marca 1993 a novembra 1993.

13. Odporca odôvodnil vydanie nehnuteľností uvedených v bode II., časť 1.B výroku napadnutého rozhodnutia oprávneným osobám a ich dedičom napriek tomu, že navrhovateľ 1/, aj keď nebol vlastníkom, ale len užívateľom, zriadilo na týchto nehnuteľnostiach areál Depa DPMŽ.

Nehnuteľnosti boli vydané z dôvodu, že v čase účinnosti zákona neexistovala zákonná prekážka, ktorá

by bránila ich vydaniu.

14. Vo vzťahu k nehnuteľnostiam uvedených v bode III. výroku odporca uviedol, že bolo priznané právo na náhradu s poukazom na § 11 ods. 2 alebo § 16 ods. 1 zák. č. 229/1991 Zb. z dôvodu existencie zákonných prekážok. Predmetné nehnuteľnosti sú zastavané budovami, miestnymi komunikáciami, nachádza sa tu vodná plocha a sú vo vlastníctve fyzických a právnických osôb. Časť PK parc. č. 2196/1 tvorí telovýchovné a športové zariadenie - ihrisko, ktoré bolo zriadené už v roku 1957.

Správny orgán pri vydávaní špecifikovaných pozemkov sa riadil ust. § 5 ods. 3 zák. č. 229/1991 Zb., z ktorého vyplýva, že zákaz prevodu sa vzťahuje len na tie nehnuteľnosti ich súčastí a príslušenstvo, ktorých vydanie v reštitučnom konaní prichádza do úvahy. Pokiaľ by došlo k prevodu nehnuteľnosti, pri ktorej je vopred isté, že ju nemožno vydať oprávneným osobám kvôli zákonným prekážkam, takýto právny úkon neodporuje § 5 ods. 3 zák. č. 229/1991 Zb.

Podľa § 1 zák. č. 229/1991 Zb. zákon sa vzťahuje na

- a) pôdu, ktorá tvorí poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patrí, a v rozsahu ustanovenom týmto zákonom aj na pôdu, ktorá tvorí lesný pôdny fond, (ďalej len „pôda“),
- b) obytné budovy, hospodárske budovy a iné stavby patriace k pôvodnej poľnohospodárskej usadlosti, včítane zastavaných pozemkov,
- c) obytné a hospodárske budovy a stavby slúžiace poľnohospodárskej a lesnej výrobe alebo s ňou súvisiacemu vodnému hospodárstvu, včítane zastavaných pozemkov,
- d) iný poľnohospodársky majetok uvedený v § 20.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 229/1991 Zb. oprávnenou osobou je štátny občan Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, ktorý má trvalý pobyt na jej území a ktorého pôda, budovy a stavby patriace k pôvodnej poľnohospodárskej usadlosti prešli na štát alebo na iné právnické osoby v dobe od 25. februára 1948 do 1. januára 1990 spôsobom uvedeným v § 6 ods. 1.

Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 229/1991 Zb. povinnými osobami sú štát alebo právnické osoby, ktoré ku dňu účinnosti tohto zákona nehnuteľnosť držia, s výnimkou

- a) podnikov so zahraničnou majetkovou účasťou a obchodných spoločností, ktorých spoločníkmi alebo účastníkmi sú výhradne fyzické osoby. Táto výnimka neplatí, ak ide o veci nadobudnuté od právnických osôb po 1. októbri 1990,
- b) cudzích štátov.

Podľa § 5 ods. 2 zák. č. 229/1991 Zb. osobou, ktorá nehnuteľnosť podľa odseku 1 drží, sa rozumie:

- a) právnická osoba, ktorá mala ku dňu účinnosti tohto zákona k nehnuteľnosti vo vlastníctve Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, Českej republiky alebo Slovenskej republiky právo hospodárenia alebo právo trvalého užívania,
- b) pri ostatných nehnuteľnostiach ich vlastník.

Podľa § 5 ods. 3 zák. č. 229/1991 Zb. povinná osoba je povinná s nehnuteľnosťami až do ich vydania oprávnenej osobe nakladať so starostlivosťou riadneho hospodára, odo dňa účinnosti tohto zákona nemôže tieto veci, ich súčasti a príslušenstvo previesť do vlastníctva iného. Také právne úkony sú neplatné. Právo na náhradu škody, ktorú povinná osoba spôsobí oprávnenej osobe porušením týchto povinností, zostáva ustanovením § 28 nedotknuté.

Podľa § 6 ods. 1 písm. d) zák. č. 229/1991 Zb. oprávneným osobám sa vydajú nehnuteľnosti, ktoré prešli na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku odňatia bez náhrady postupom podľa zákona SNR č. 81/1949 Zb. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov.

Podľa § 11 ods. 1 zák. č. 229/1991 Zb. pozemky alebo ich časti nemožno vydať v prípade, že

- a) pozemok je vo vlastníctve fyzickej osoby alebo k pozemku bolo zriadené právo osobného užívania, s výnimkou prípadov uvedených v § 8,
- b) na pozemku sa nachádza cintorín,
- c) pozemok sa nachádza v pásme hygienickej ochrany vodných zdrojov prvého stupňa, alebo tvorí koryto vodného toku, alebo na pozemku sú prírodné liečivé zdroje a zdroje prirodzene sa vyskytujúcich stolových minerálnych vôd,
- d) pozemok bol po prechode alebo prevode do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby zastavaný; pozemok možno vydať, ak stavba nebráni poľnohospodárskemu alebo lesnému využitiu pozemku,

- e) na pozemku bola zriadená záhradková alebo chatová osada, botanická záhrada a arborétum zamerané na záchranu a zachovanie genofondu alebo les určený na lesný výskum alebo pozemok slúži výlučne na vypestovanie nových šľachtiteľských odrôd a semenných sádov lesných drevín,
- f) na pozemku sú telovýchovné a športové zariadenia,
- g) pozemok možno vo verejnom záujme vyvlastniť (§ 108 ods. 2 zák. č. 50/1976 Zb.),
- h) pozemok sa nachádza v obvode projektu pozemkových úprav a jeho vykonanie bolo schválené.

Podľa § 108 ods. 2 písm. l) zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) vyvlastniť možno len vo verejnom záujme pre stavby dráhy a jej súčastí a stavby v ochrannom pásme dráhy, ktoré slúžia prevádzke dráhy alebo doprave na dráhe, na účely prístupu k dráhe alebo k jej súčasti alebo na účel zabezpečenia prevádzky dráhy alebo dopravy na dráhe [odkaz na § 11 zák. č. 513/2009 Z.z. o dráhach].

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 513/2009 Z.z. o dráhach a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej na účely rozsudku len „zák. č. 513/2009 Z.z.“) na účely uskutočnenia stavby dráhy a jej súčastí alebo stavby v ochrannom pásme dráhy, ktorá slúži prevádzke dráhy alebo doprave na dráhe, na účely prístupu k dráhe alebo k jej súčastiam a na účely zabezpečenia prevádzky dráhy alebo dopravy na dráhe, možno potrebné pozemky a stavby vyvlastniť alebo zriadiť k nim vecné bremeno.

Podľa § 11 ods. 2 zák. č. 513/2009 Z.z. na podmienky vyvlastnenia a vyvlastňovacie konanie upravujú všeobecné predpisy.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

A) Navrhovateľ 1/

15. Proti citovanému rozhodnutiu iba v časti II. bod 1. A, B a C výroku rozhodnutia odporcu o vydaní tam uvedených nehnuteľností podal navrhovateľ 1/ opravný prostriedok.

V opravnom prostriedku namietal nedosiahnutie väčšiny podielov vo vzťahu k uplatnenému nároku podľa ust. § 37 ods. 2 zák. č. 330/1991 Zb. Uviedol, že minimálne pri osobách (1,24%), ktoré uviedol v tabuľke v opravnom prostriedku, vôbec nie je zrejmé, že tieto osoby uplatnili zákonným spôsobom im prislúchajúci podiel, nakoľko podpisy sú nečitateľné a nie je možné identifikovať osoby uvedené v prezenčnej listine, a preto je tieto potrebné z celkového počtu 50,23% odpočítať, t.j. výsledok je 48,99%.

16. Ďalej poukázal na to, že namiesto oprávnenej osoby Ing. L. V. (zomrel XX.XX.XXXX s dedičmi: 1/ T. V., Ing. T. V., Ing. L. V. a Z. Y., rod. V.) je v napadnutom rozhodnutí uvedený iba jeden dedič, a to Ing. T. V., hoci vlastnícke právo malo byť priznané všetkým vyššie uvedeným štyrom dedičom po nebohom Ing. L. V..

Pokiaľ aj v predmetnom dedičskom rozhodnutí je uvedené, že preberateľom podielu 62/36900 v EKN parc. č. 2233 (LV č. XXXX) a EKN parc. č. 2282 (LV XXXX) je Ing. T. V., z uvedeného nie je možné vychádzať, nakoľko poručiteľ Ing. L. V. nebol vlastníkom týchto nehnuteľností. Obdobná situácia podľa navrhovateľa platí aj pre MUDr. H. U., Y. T. a Y.L..

17. Tiež namietal, že v čl. II. bod 1 písm. C rozhodnutia sú uvedené neexistujúce parcely, a to KN-C parc. č. 786/14, 786/15, 787/18 a 787/20 zapísané na LV č. XXXX pre k.ú. Z.. Tieto sú však len navrhnuté, že vzniknú, a to na základe geometrického plánu č. 3-215/2010.

Tiež identifikácia parciel zo dňa 12.04.2011, ktorou sa riešila časť PK parc. č. 2196/3 vychádza z PK parcely, ktorá je vo výpise z PK podčiarknutá, čo právne znamená, že neexistuje.

18. Podľa navrhovateľa 1/ rozhodnutie je tiež nepreskúmateľné, nakoľko na str. 22 odôvodnenia rozhodnutia nie je uvedené, k akému dátumu mali byť overené splnomocnenia predložené súčasnou

splnomocnenou zástupkyňou pani T. U..

19. Vo vzťahu k výrokovej časti II. bod 1B napadnutého rozhodnutia navrhovateľ 1/ namietal s poukazom na § 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 229/1991 Zb., podľa ktorého pozemky nemožno vydať v prípade, ak bol pozemok po prechode do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby zastavaný, pričom sám správny orgán v napadnutom rozhodnutí uvádza, že vyššie uvedené nehnuteľnosti sú zastavané areálom Depa DPMŽ a je tak jednoznačné, že je daná prekážka vydania nehnuteľnosti. V zák. č. 229/1991 Zb. nie je uvedené, kedy by malo dôjsť k zastavaniu tohto pozemku, ale podstatné je, že stavba je na pozemku v čase vydania nehnuteľnosti oprávnenej osobe. Vo vzťahu k týmto pozemkom poukázal aj na ust. § 11 ods. 1 písm. g) zák. č. 229/1991 Zb., podľa ktorého pozemok nemožno vydať v prípade, ak pozemok možno vo verejnom záujme vyvlastniť.

Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že parcely uvedené vo výrokovej časti II. bodu 1B rozhodnutia zapísané na LV č. XXXX sú zastavané areálom Depa DPMŽ, a teda ide o stav v ochrannom pásme dráhy, slúžiace prevádzke dráhy a zabezpečujúce prístup k dráhe vrátane zabezpečenia prevádzky a dopravy na dráhe, a preto sú tieto nehnuteľnosti spôsobilým predmetom vyvlastnenia vo verejnom záujme. Z týchto dôvodov tak hore uvedené parcely predstavujúce spôsobilý predmet vyvlastnenia, nemôžu byť predmetom vydania v zmysle § 11 ods. 1 písm. g) zák. č. 229/1991 Zb. V tejto súvislosti poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10S/75/2002.

B) Spoločná zástupkyňa

20. Proti predmetnému rozhodnutiu bol podaný opravný prostriedok aj zo strany navrhovateľa 2/ - oprávnených osôb, resp. ich dedičov v zastúpení navrhovateľkou T. U. ako spoločnou zástupkyňou podľa § 37 ods. 2 zák. č. 330/1991 Zb., právne zastúpenou advokátkou JUDr. Dagmar Pikorovou, a to podaním zo dňa 20.06.2012.

Títo žiadali zrušiť rozhodnutie v časti III. rozhodnutia a vec vrátiť na ďalšie konanie. Nesúhlasili s názorom, že za predmetné pozemky uvedené vo výrokovej časti III. rozhodnutia má byť priznané právo na náhradu z dôvodu, že sú naplnené podmienky § 11 ods. 1 písm. a), c), d), f) zák. č. 229/1991 Zb.

21. Vo vzťahu k PKV č. 201, parc. č. 45 uvádzali, že zmena toku bola vykonaná v rokoch 1943 - 1948, t.j. ešte v čase, keď vlastnícke právo k pozemku patrilo výlučne Bývalým urbárikom obce Závodie. Následne vlastnícke právo prešlo na Jednotné roľnícke družstvo v Žiline - Závodie (ďalej na účely rozsudku len „JRD Závodie“), čo je uvedené aj v citovanej PKV č. 201. Rozhodnutie v tejto časti je neurčité, nakoľko neudáva výmeru vodnej plochy, ktorá zasahuje do parc. č. 45, a takisto aj vyjadrenie povinnej osoby nie je podložené príslušným dokladom.

22. Pokiaľ ide o časť parc. č. 45 vedenú na LV č. XXXX ako C-KN č. 3856 pre vlastníka Elektroenergetické montáže, a.s., Žilina, ktorým predchodcom boli Elektroenergetické závody, n.p., Žilina, ktoré získali Hospodárskou zmluvou uzavretou dňa 20.01.1969 evidovanou pod položkou č. 250/1969, tak predmetnú hospodársku zmluvu správny orgán im nepredložil, nemohli k nej zaujať stanovisko, nakoľko nie je zrejmá výmera, ktorá bola predmetom prevodu. V súčasnosti sa na LV č. XXXX C-KN parc. č. 3856 nenachádza.

Nesúhlasili s názorom, že Elektroenergetické závody, n.p., Žilina boli ako predchodca vlastníkom. Za socialistického štátu bol majetok podnikov výlučne vo vlastníctve Čsl. štátu a tento ho dával jednotlivým podnikom iba do operatívnej správy. Správny orgán sa nevysporiadal s otázkou predávajúceho, či ten, kto uzatváral hospodársku zmluvu bol naozaj vlastníkom predmetnej C-KN parc. č. 3856. Jediným vlastníkom bolo JRD v Žiline - Závodie. Tento previedol svoj majetok ku dňu 31.12. na Čsl. štát. Poukázal na to, že prevod z roku 1969 titulom hospodárskej zmluvy je neplatný.

23. Vo vzťahu k pozemku parc. č. 80, pasienok o výmere 16.324 m² uviedli, že rozhodnutie neobsahuje odôvodnenie, ako je možné, že majetok bývalých urbárikov obce Závodie sa stal vlastníctvom fyzických osôb.

Povinná osoba COOP Jednota sa k vydaniu predmetných parciel vyjadrila záporne a odvolala sa na hospodársku zmluvu, resp. hospodárske zmluvy. V súvislosti s uvedeným poukázala na to, že hospodárska zmluva z roku 1974 je neplatný právny úkon z toho dôvodu, že odovzdávajúca organizácia JRD Bánová nebola subjektom práva, ktorý mohol s nehnuteľnosťou nakladať. Toto právo patrilo

zákonnému vlastníkovi podľa zákona č. 81/1949 v spojitosti so zákonom č. 69/49, t.j. JRD Závodie, ktoré svojo činnosť ukončilo 31.12.1965 a jeho majetok prešiel na Čsl. štát.

24. Zdôraznili ale, že v liste zo dňa 25.07.2011 vo vzťahu k parcele č. 80 uviedli, že súhlasia s poskytnutím náhrady. Tento ich prejav sa nemení a po doplnení konkrétnej výmery s týmto súhlasia. Ďalej nadobúdací titul časti C-KN parc. č. 3856/1 správny orgán navrhovateľ nepredložil, nemôžu k nej zaujať stanovisko.

25. Obdobne ani pri parc. č. 81, pasienok o výmere 838 m² rozhodnutie neobsahuje odôvodnenie, ako je možné, že majetok bývalých urbárikov obce Závodie sa stal vlastníctvom fyzických osôb.

26. Ďalej vo vzťahu k parc. č. 753 a parc. č. 2196/2 namietali, že nevedia o akú výmeru sa jedná, t.j. aká časť uvedenej parc. č. 2196/2 bola pojatá do C-KN parc. č. 6013/1. Súhlasia s poskytnutím náhrady v tom prípade, že sa dospeje k výmere 591 m² tak, ako je to uvedené u parc. č. 45.

Časti C-KN parc. č. 3393/12, 3393/8 a 3393/9 - parcely boli vytvorené z pôvodnej PK parc. č. 3393/1, zastavaná plocha vo vlastníctve MONT IRP, s.r.o., Žilina. V danom prípade im nebola predložená hospodárska zmluva, resp. táto sa nakoniec našla. Túto považujú za neplatnú, nakoľko odovzdajúcou organizáciou boli Štátne majetky, n.p., Rajec, ktorý nikdy vlastníkom s dispozičným právom prevodu nebol.

27. Vo vzťahu k parc. č. 2196/3, pasienok o výmere 7.903 m² poukázali na to, že keď správny orgán doplní konkrétnu výmeru, súhlasia s poskytnutím finančnej náhrady. Časti C-KN parc. č. 3516/6, časti C-KN č. 3516/2 nesúhlasia so stanoviskom spoločnosti Doprastav, a.s., Bratislava, ktorý konštatuje, že dotknuté parcely ku dňu účinnosti zákona tvorili ucelený areál, a teda tento považujú za majetkovo vysporiadaný.

Správny orgán sa nevysporiadal s otázkou ako Doprastav, a.s., Žilina predmetný majetok nadobudol.

28. Pri časti C-KN parc. č. 6162/1, 6162/3, 6162/2 miestna komunikácia bez LV poukázali na to, že sa jedná o miestne komunikácie, ktoré vznikli bez akéhokoľvek majetkového vysporiadania. Miestne komunikácie patria pod správou subjektu - Slovenská správa ciest.

Vo vzťahu k častiam C-KN č. 3529/38, 3529/25, 3529/53 na LV č. XXXX - v súčasnosti vlastník SUNGWO HITECH Slovakia, s.r.o., predtým Benatech, a.s., Žilina, ktorého predchodcom bol Benzinol, n.p., PR Žilina - uviedli, že Benzinol, n.p., Žilina, Technický závod Žilina nebol vlastníkom nehnuteľností. Tento subjekt získal prevodom v súlade s § 347 Hospodárskeho zákonníka (vtedy platného) iba správu k národnému majetku od Oceľových konštrukcií, n.p., PR Žilina. Stanovisko súčasného vlastníka zapísaného na LV považujú za účelové. Tituly nadobudnutia predchodcov terajšieho vlastníka považujú za neplatné a je potrebné, aby sa s neplatnosťou správny orgán vysporiadal.

29. Ďalej k parc. č. 2364, potok o výmere 2.266 m² uviedli, že parcelu E-KN č. 2364, vodná plocha, ktorej vlastníkom je Obvodný úrad Žilina (LV č. XXXX), ju v skutočnosti tvorí komunikácia pri vodnom toku Rajčianky; uvedené konštatovanie je v rozpore so zápisom v katastri nehnuteľností, nakoľko Obvodný úrad Žilina na tomto liste vlastníctva nemá vedený žiadny majetok.

Navyše vodná plocha E-KN č. 2364 pre k.ú. Z. o výmere 181 m² je vedená na LV č. XXXX pre subjekt Slovenský pozemkový fond, a preto je potrebné túto časť opätovne riešiť. V časti C-KN č. 6013/1, vodná plocha, vo vlastníctve Slovenského vodohospodárskeho podniku, š.p., Žilina, vyjadrili nesúhlas s poskytnutím náhrady v zmysle zákona. PKN parcela č. 2364 nebola predmetom bezodplatného prevodu. Časti C-KN č. 3856/1, zastavaná plocha, vo vlastníctve právnickej osoby Elektroenergetické montáže, a.s., zapísaná na LV č. XXXX (predchodca vlastníka Stredoslovenské energetické závody, n.p. Žilina), ktoré nehnuteľnosť získali hospodárskou zmluvou dňa 20.01.1969, C-KN č. 3960/1.

30. Vo vzťahu k parc. č. 2196/1, pasienok, o výmere 71.226 m² uviedli, že z pôvodnej výmery 95.620 m² správny orgán priznal vlastnícke právo k parcelám - areál Depo DPMŽ, o výmere 24.449 m², a časť o výmere 12.168 m² ponechal na samostatné konanie, s čím súhlasili.

31. U časti C-KN parc. č. 2196/56, zastavaná plocha, vo vlastníctve subjektu Topás, s.r.o., Žilina, nesúhlasia s poskytnutím náhrady, nakoľko nie je zrejmé, ako sa predmetný pozemok dostal do vlastníctva právnickej osoby a navyše je tu rozpor názvu súčasného skutočného vlastníka a tvrdením odporcu.

Domnievajú sa, že tento pozemok predala povinná osoba po účinnosti zák. č. 229/1991 Zb. tretej osobe.

32. Vo vzťahu k C-KN parc. č. 2196/57, miestna komunikácia, nesúhlasia s poskytnutím náhrady, nakoľko sa jedná o vytvorenú parcelu ako prístupovú cestu k novovybudovaným stavbám po účinnosti zák. č. 229/1991 Zb.

Vo vzťahu k časti C-KN parc. č. 2196/58, zastavaná plocha, vo vlastníctve právnickej osoby Skúšobný ústav dopravnej a stavebnej techniky Žilina nesúhlasia s poskytnutím náhrady, nakoľko nie je zrejmé ako sa dostal do vlastníctva právnickej osoby.

33. Vo vzťahu k častiam C-KN parc. č. 805/1, 805/3, 803/2, 803/3, 788, 795, 796, 797/1, 798/2, 801/1 súhlasia s poskytnutím náhrady.

34. Vo vzťahu k E-KN parc. č. 2196/107 zapísanej na LV XXXX pre vlastníka Slovenský pozemkový fond, táto má korešpondovať s C-KN parc. č. 2196/1, ostatná plocha, o výmere 13.918 m², športové ihrisko, C-KN č. 2196/71, zastavaná plocha, o výmere 386 m², tribúna, a časť C-KN č. 618/5, zastavaná plocha bez LV, nesúhlasia s poskytnutím náhrady, nakoľko z ich strany boli poskytnuté podklady odporcovi k rozhodnutiu, avšak k týmto sa odporca nevyjadril, ale celú záležitosť vybavil vetou, že časť PK parc. č. 2196/1 tvorí telovýchovné a športové zariadenie, ihrisko, ktoré bolo zriadené už v roku 1957.

Navyše k predmetnej časti týkajúcej sa ihriska je potrebné rozhodnúť aj o reštitučnom nároku na parcelu C-KN č. 2196/102, ktorá je vedená na LV č. XXXX pre mesto Žilina. Navrhovatelia podrobne popísali vzťah k ihrisku na č.1. 10 - 13 opravného prostriedku.

35. Vo vzťahu k C-KN parc. č. 3516/9, 3516/40, 3516/1, 3516/2, 3516/26, 3516/28, 3516/21 zastavané plochy vo vlastníctve Doprastav, a.s., Bratislava, ktorý nadobudol nehnuteľnosti pred účinnosťou zák. č. 229/1991 Zb. nesúhlasia s poskytnutím náhrady, nakoľko tvrdenie správneho orgánu nie je pravdivé. Pred účinnosťou zák. č. 229/1991 Zb. neprebehol privatizačný proces podľa zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby, a taktiež neuvedenie konkrétnej výmery u tej ktorej parcely zahmlilo celkové vyhodnotenie správneho orgánu, že k nehnuteľnostiam patrí náhrada.

36. Vo vzťahu k zastavanej ploche bytovky (v súčasnosti LV č. XXXX) pre vlastníka Slovasfalt, s.r.o., Bratislava, nesúhlasia s poskytnutím náhrady z dôvodov vyššie uvedených. Taktiež nesúhlasia s poskytnutím náhrady vo vzťahu k C-KN parc. č. 2349/3, 2349/2, 2196/52 (LV č. XXXX).

Z uvedených dôvodov žiadali zrušiť výrokovú časť rozhodnutia pod označením III.

C)

37. Odporca vo svojom písomnom vyjadrení žiadal, aby krajský súd napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu potvrdil.

D)

38. Zúčastnená osoba Doprastav, a.s., Bratislava, žiadala rozhodnutie v časti nevydania pozemkov a priznanej náhrady potvrdiť.

39. Zúčastnená osoba SUNGWO HITECH Slovakia, s.r.o., Žilina, vo vzťahu k parc. č. 3529/25, č. 3529/38 a č. 3529/53 zapísaných na LV č. XXXX pre Obec Žilina, k.ú. Z. uviedla, že vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam nadobudla na základe kúpnej zmluvy uzavretej s obchodnou spoločnosťou SUNGWO HITECH Slovakia, so sídlom Ostrava, pričom vklad vlastníckeho práva k týmto pozemkom bol povolený dňa 18.07.2007.

Predmetné nehnuteľnosti boli v čase prevodu vlastníckeho práva zapísané v prospech prevodcu na LV

č. XXXX vedenom Katastrálnym úradom v Žiline, pričom predmetná kúpna zmluva splnila všetky podmienky spôsobilosti na povolenie vkladu vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam v zmysle § 42 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon).

40. Účastník konania je teda riadnym vlastníkom predmetných nehnuteľností, pričom zároveň poukázal na ust. § 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 229/1991 Zb., t.j. že v danom prípade existuje zákonná prekážka vydania predmetných pozemkov.

Žiadal teda rozhodnutie obvodného pozemkového úradu potvrdiť.

41. Zúčastnená osoba Slovenský vodohospodársky podnik, š.p. podala k opravným prostriedkom písomné vyjadrenie, pričom nesúhlasila s vydaním časti PK parc. č. 45, 80, 2196/1, 2196/2, 2196/3 a 2364 pôvodným vlastníkom, ktoré sa nachádzajú pod parcelou KN-C č. 6013/1, a to z dôvodu, že tieto časti PK parciel sú súčasťou koryta vodného toku Rajčianky a jeho súčasti potrebných k výkonu jej správy Slovenským vodohospodárskym podnikom, š.p.

42. Zúčastnená osoba COOP Jednota Žilina, spotrebné družstvo Žilina, vo vzťahu k priznanej náhrade za nevydané pozemky, ktoré sa jej týkali ako povinnej osoby uviedla, že nehnuteľnosti toho času vedené na LV č. XX pre k.ú. Z. boli nadobudnuté ešte pred účinnosťou zák. č. 229/1991 Zb., a preto žiadala rozhodnutie vo výrokovej časti III. rozhodnutia ako vecne správne potvrdiť.

E)

43. Krajský súd v Žiline nariadil termín pojednávania na deň 19.12.2012, na ktorý sa nedostavila spoločná zástupkyňa, odporca, ako aj Slovenský pozemkový fond, RO Žilina, Slovenský vodohospodársky podnik, š.p., Elektroenergetické montáže, a.s., Žilina, MONT IRP, s.r.o., Žilina.

Krajský súd ako súd prvého stupňa pri aplikácii ust. § 250l ods. 2 v spojení s ust. § 250g ods. 2 O.s.p. vec prejednal aj v neprítomnosti neprítomných účastníkov konania a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia na základe hore uvedených argumentov vyhlásil rozsudok 18.01.2013 s tým, že napadnuté rozhodnutie odporcu postupom v zmysle ustanovenia § 250q ods. 2 O.s.p. zrušil v zmysle dôvodov zakotvených v § 250j ods. 2 písm. a), c) a d) O.s.p. a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie.

44. Krajský súd s poukazom na ustanovenie § 244 ods. 1 O.s.p. po procesnej stránke zdôraznil, že hoci reštitučný nárok bol pôvodne uplatnený prostredníctvom spoločného zástupcu Ing. L. V., tak z dôvodu úmrtia menovaného konal s paňou T. U. (jedna z oprávnených osôb uvedených vo výrokovej časti I. napadnutého rozhodnutia pod bodom 76) v procesnej pozícii spoločnej zástupkyne (viď tiež bod č. 21).

45. Ďalej krajský súd zdôraznil, že v konaní pred odporcom ide o v poradí štvrté rozhodnutie odporcu, resp. jeho právnych predchodcov ako správneho orgánu, keď

- pôvodné rozhodnutie Okresného úradu v Žiline zo dňa 11.01.2000 bolo zrušené rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10S/7/2000, ďalej

- rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Žiline, resp. Okresného úradu v Žiline, Odbor PPLH č.: 2002/00246/OU-OPPLH-R1 zo dňa 08.07.2002 bolo v konaní pred Krajským súdom v Žiline sp.zn. 10S/75/02 opätovne zrušené;

- takisto bolo zrušené rozhodnutie obvodného pozemkového úradu aj v konaní sp. zn. 20S/12/2005.

Rozhodnutia správneho orgánu boli poväčšine zrušované pre ich nepreskúmateľnosť, a to pre nedostatok dôvodov či ich nezrozumiteľnosť.

46. Po citácii ustanovení § 1, § 5 ods. 1 až 3, § 6 ods. 1 písm. d) a § 11 ods. 1 zákona č. 229/1991 Zb., ďalej § 108 ods. 2 písm. 1) zákona č. 50/1976 Zb. Stavebného zákona, § 11 ods. 1 a 2 zák. č. 513/2009 Z.z., ako aj § 37 ods. 2 a § 42a ods. 1 a 2 zák. č. 330/1991 Zb. krajský súd vyslovil, že reštitučný nárok oprávnených osôb bol uplatnený riadne a včas, čo bolo s rovnakým výsledkom konštatované už Krajským súdom v Žiline v konaniach sp. zn. 10S/7/2000 a 10S/75/2002.

47. Čo sa týka súdneho prieskumu vykonaného Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 20S/75/2002 a nedostatočného majetkového zastúpenia pri uplatnení nároku (viď aj skutočnosti uvedené v bodoch č. 4

a 5 a námietka navrhovateľa 1/ v bode č. 15), tak krajský súd zdôraznil, že reštitučný nárok uplatnili jednotlivé oprávnené osoby ako bývalí podieloví spoluvlastníci žiadaných nehnuteľností v majetkovom podiele 50,23% z celkového podielu urbárskeho majetku (viď podklady k valnému zhromaždeniu Urbárskej obce Závodie zo dňa 13.05.1993). Matematický výpočet percent podielov sa nachádza v administratívnom spise odporcu a korešponduje s prílohou rozhodnutia 16a až 16d vrátane prezenčnej listiny valného zhromaždenia.

Preto krajský súd námietku navrhovateľa v rade 1/ označil ako nedôvodnú.

48. Nedostatočné zistenie skutkového stavu veci a nedostatok dôvodov (t.j. k zrušovacím dôvodom v zmysle § 250j ods. 2 písm. c/, d/ O.s.p.) krajský súd videl vo vzťahu k povinnej osobe (navrhovateľ 1/) a to vo vzťahu k výroku rozhodnutia o priznaní vlastníckeho práva oprávneným osobám (viď výrok II. napadnutého rozhodnutia opísaný v bode č. 2), najmä teda čo sa týka pozemkov areálu Depa DPMŽ.

49. Krajský súd v súvislosti s uvedeným poukázal na to, že vo vyššie uvedených konaniach pred Krajským súdom v Žiline sp. zn. 10S/7/2000, 10S/75/2002 a sp. zn. 20S/75/2002 sa konalo s navrhovateľom 1/ ako s povinnou osobou. Z PKV č. 201 je zrejmy zápis vo vzťahu k pozemkom PK č. 2196/1, 2196/3 pre k.ú. Z. v prospech JRD Závodie (podľa zákona č. 81/1949 Zb.). Týmto teda bol daný prechod pozemkov bývalých podielových spoluvlastníkov na JRD Závodie a aj reštitučný titul (konkrétne § 6 ods. 1 pís. d/ zák. č. 229/1991 Zb.) vo vzťahu k nároku oprávnených osôb.

50. V súvislosti s uvedeným ďalej krajský súd zdôraznil nejasnosti právnej argumentácie pre tvrdenie správneho orgánu, že navrhovateľ už povinnou osobou nie je, ale touto povinnou osobou je Slovenská republika - Slovenský pozemkový fond. Pri uvedenom závere krajský súd konštatoval, že povinnú osobu je potrebné zisťovať s poukazom na ust. § 5 ods. 1 a 2 zák. č. 229/1991 Zb.

Naopak v napadnutom rozhodnutí sa nachádza iba vyjadrenie, že mesto Žilina je len užívateľom pozemkov areálu Depa DPMŽ a vlastníkom je Slovenská republika - Slovenský pozemkový fond, ktorý k vydaniu pozemkov dal súhlas. Obdobne je nutné podľa krajského súdu postupovať aj vo vzťahu k ostatným pozemkom, o ktorých správny orgán rozhodoval vo výrokovej časti, ktoré pozemky oprávneným osobám, resp. ich dedičom.

51. Obdobne krajský súd za dôvodnú označil námietku navrhovateľa 1/, že pozemky pre areál Depa DPMŽ (viď výroková časť II. 1 bod B napadnutého rozhodnutia) ako dôvodnú. V tomto ohľade sa krajský súd nestotožnil s vysloveným právnym názorom správneho orgánu (jeho zrušovací dôvod v tejto výrokovej časti rozhodnutia vychádza z ustanovenia § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p.), že tieto pozemky, vzhľadom na to, že ku dňu účinnosti zák. č. 229/1991 Zb. (24.06.1991) mali charakter poľnohospodárskej pôdy a že stavba, ktorá bola realizovaná na predmetných pozemkoch po účinnosti citovaného zák. č. 229/1991 Zb., nemôže mať vplyv na vydanie predmetných pozemkov.

V súvislosti s uvedeným, hoci krajský súd pripustil s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Sžo/203/2008, t.j. že charakter pôdy, resp. pozemkov pre účely posúdenia vydania pozemkov, alebo poskytnutia náhrady je potrebné posudzovať k dátumu účinnosti zák. č. 229/1991 Zb., ešte pred tým k času prechodu (prevodu) pozemkov na štát alebo inú právnickú osobu, tak toto v danom prípade za sporné neoznačil, nakoľko v danom prípade ku dňu prechodu pozemkov na JRD Závodie išlo o pozemky tvoriace poľnohospodársky pôdny fond.

52. Odporca navyše zistil, že na daných pozemkoch bola realizovaná stavba po účinnosti zák. č. 229/1991 Zb., a to bez stavebného povolenia. K tomu krajský súd vyslovil právny názor, že s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. g) zák. č. 229/1991 Zb. nie je možné vydať pozemky vytvárajúce areál Depa DPMŽ.

Svoj názor podporil krajský súd aj poukazom na neskoršiu iniciatívu zákonodarcu (t.j. doplnené do zák. č. 229/1991 Zb. novelizujúcim zákonom č. 175/1999 Zb. s účinnosťou od 01.08.1999), že takéto ustanovenie vo vtedy platnom a účinnom zákone nebolo.

53. Následne krajský súd časť dôvodovej správy k uvedenému zákonu (č. 175/1999 Z.z.) citoval v nasledujúcom rozsahu:

„účelom ust. § 11 ods. 1 písm. g) zákona č. 229/1991 Zb., je v platnom Reštitučnom zákone zaviesť nový dôvod pre nevydanie pozemku oprávnenej osobe, a to keď ide o pozemok, ktorý možno vyvlastniť. Výdanie pozemku, ktorý sa má v zapätí vyvlastniť je totiž v rozpore s cieľom reštitúcie ako čiastočného odškodnenia za spáchané krivdy z minulosti. Výdanie pozemku a jeho následné vyvlastnenie nie je reštitúciou, ale v podstate novou krivdou. Aby však oprávnená osoba nebola na svojich právach nevy daním pozemku ukrátená, umožní sa jej výber medzi rovnocenným náhradným pozemkom alebo finančnou náhradou. Náhradný pozemok poskytne Slovenský pozemkový fond, ak nie je uzavretá iná dohoda (napr. že ho poskytne podnik).“

54. S poukazom na ustanovenie § 108 ods. 2 písm. 1) Stavebného zákona, ako aj § 11 ods. 1 a 2 zák. č. 513/2009 Z.z. vyslovil krajský súd názor, že na predmetných pozemkoch (pôvodne časti PK parc. č. 2196/1 a 2196/3) je stavebne vybudovaný areál Depa DPMŽ, čo podľa krajského súdu spĺňa charakter stavby dráhy v zmysle citovaných ustanovení.

Aj krajský súd na jednej strane pripustil, že oprávnené osoby legitímne poukazovali na to, že v čase účinnosti zák. č. 229/1991 Zb. (24.06.1991) na žiadaných pozemkoch areál Depa DPMŽ nestál, tak podľa krajského súdu práve novelizované ustanovenie zák. č. 229/1991 Zb. prostredníctvom ust. § 11 ods. 1 písm. g) riešilo danú situáciu, t.j. situáciu súvisiacu so stavbou dráhy. Súčasne krajský súd s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, najmä sp. zn. 10S/75/2002, potvrdil tam vyslovený právny názor, že oprávneným osobám patrí za tieto pozemky právo na náhradu.

55. Ďalej krajský súd uznal za dôvodnú aj námietku navrhovateľa 1/ vo vzťahu k oprávnenej osobe Ing. L. V., kedy odporca konal a rozhodoval iba vo vzťahu k Ing. T. V..

Taktiež uložil krajský súd úlohu odporcovi, aby v ďalšom konaní sa vyjadril k E-KN parc. č. 2364, o výmere 53 m², zastavaná plocha, z akých dôvodov táto bola vydaná. Obdobne vo vzťahu k pozemkom C-KN parc. č. 786/14, 786/15, 786/20 bude potrebné zistiť stav, kedy došlo k ich zastavanosti miestnou komunikáciou, resp. aký je stav daných pozemkov, resp. aký bol ku dňu prechodu a ku dňu účinnosti zák. č. 229/1991 Zb. Podľa krajského súdu v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k týmto pozemkom niet k uvedeným skutočnostiam žiadnej zmienky.

56. Vo vzťahu k zrušeniu výrokovej časti napadnutého rozhodnutia o priznaní iba práva na náhradu z dôvodu § 11 ods. 1 písm. a), c), d) a f) zák. č. 229/1991 Zb. krajský súd svoj postup odôvodnil odkazom na ustanovenia § 250j ods. 2 písm. c) a d) O.s.p. pre nedostatočne zistený skutkový stav a nepreskúmateľnosť, a to nezrozumiteľnosť z nedostatku dôvodov.

Krajský súd v Žiline najmä zdôraznil vzhľadom na početnosť nevydávaných pozemkov, že odôvodnenie rozhodnutia je v zmysle námietok oprávnených osôb nepreskúmateľné, čo sa týka identifikácie výmer dotknutých C-KN pozemkov, konkretizácie dôvodov nevydania (najmä § 11 zák. č. 229/1991 Zb.), poprípade sa vyjadriť k časovej otázke zastavanosti týchto pozemkov, a to najmä vo vzťahu k absolútnej neplatnosti právnych úkonov v zmysle § 5 ods. 3 zák. č. 229/1991 Zb.

57. V súvislosti s uvedeným krajský súd dodal, že takisto bude potrebné vysporiadať sa aj s jednotlivými námietkami oprávnených osôb v odôvodnení rozhodnutia, keďže tieto boli vznášané v priebehu správneho konania, dať možnosť oprávneným osobám oboznámiť sa s dôkazmi, resp. dokladmi, ktoré správny orgán má k dispozícii v správnom spise s poukazom aj na § 32, resp. § 33 ods. 2 Správneho poriadku.

Krajský súd tiež s prihliadnutím k obsahu opravného prostriedku oprávnených osôb procesne navrhol, že pokiaľ u niektorých nevydaných pozemkov oprávnené osoby nenamietajú ich vydanie, resp. súhlasia s poskytnutím náhrady, aby správny orgán o týchto rozhodol po odsúhlasení jednotlivých výmer samostatne.

58. Ako nedôvodné krajský súd označil tie námietky oprávnených osôb, ktorí žiadajú vysvetlenie, z akého dôvodu sa dostali určité pozemky do vlastníctva fyzických osôb v čase do účinnosti zák. č. 229/1991 Zb. Krajský súd zdôraznil, že na takéto námietky s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 229/1991 Zb. správny orgán nemusí reagovať.

IIIa.

Odvolanie odporcu/stanoviská

A)

59. Vo včas podanom odvolaní z 21.02.2013 (č.l. 224) proti rozsudku prvostupňového súdu v celosti odporca poukázal na ustanovenie § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. ako na zrušovací dôvod, t.j., že rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

60. Čo sa týka zrušenia výrokovej časti napadnutého rozhodnutia v bode I, toto podľa odporcu neobstoí, nakoľko na str. 16 odôvodnenia rozsudku krajského súdu bola námietka navrhovateľa 1/ vyhodnotená ako nedôvodná.

61. Vo vzťahu k požiadavke zrušenia výrokovej časti napadnutého rozhodnutia v bode II (konkrétne pozemkov, na ktorých je zriadený areál Dopravného podniku mesta Žilina), toto podľa odporcu neobstoí, nakoľko Slovenský pozemkový fond ako správca dotknutých pozemkov vo svojom vyjadrení súhlasil s vydaním pozemkov oprávneným osobám.

62. Podľa odporcu dôvody, prečo rozhodol o nevydaní nehnuteľností uvedených v bode III. napadnutého rozhodnutia sú podrobne, dôsledne a zrozumiteľne uvedené v napadnutom rozhodnutí (najmä na str. 49 až 54), a preto odmieta argumentáciu krajského súdu, že táto jeho časť je nepreskúmateľná a nezrozumiteľná.

63. Tak isto odporca odmietol tvrdenie, že sa v priebehu konania nevysporiadal s námietkami oprávnených osôb. K tomuto uviedol, že reagoval a preskúmal všetky listy mu zaslané a splnomocnenú zástupkyňu oprávnených osôb oboznámil so všetkými podkladmi pripravovaného rozhodnutia a dal im možnosť sa k nim vyjadriť.

K tomu tiež uviedol odôvodnenie, za akým účelom sa vyhotovuje geometrický plán v reštitučnom konaní.

64. Záverom odporca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu v celom rozsahu zrušil a rozhodnutie odporcu potvrdil ako zákonné a správne.

B)

65. Z vyjadrenia navrhovateľa 1/ zo dňa k 06.03.2013 (č.l. 242) prostredníctvom jeho právnej zástupkyne vyplýva, že žiada napadnutý rozsudok vo výroku ako vecne správny potvrdiť a zaviazat odporcu na náhradu trov odvolacieho konania v prospech navrhovateľa 1/ vo vyčíslenej sume 279,06 €. Ďalej sa sústredil na objasnenie niektorých argumentov krajského súdu, a to najmä, že KN-C parc. č.: 2170/13, 2170/14, 2170/15, 2170/16, 2170/26, 2170/205, 2170/206, 2170/207, 2170/208, 2170/212, 2170/219, 2170/227, 2170/230, 2170/231, 2170/235 a 2170/236 sú zastavané areálom Depa DPMŽ, t.j., že teda ide o stavby dráhy, a preto sú tieto nehnuteľnosti spôsobilým predmetom vyvlastnenia vo verejnom záujme v zmysle § 108 ods. 2 písm. 1) Stavebného zákona v spojení s § 11 ods. 1 a 2 zák. č. 513/2009 Z.z.

C)

66. Z vyjadrenia spoločného zástupcu zo dňa k 06.03.2013 (č.l. 245) prostredníctvom jeho právnej zástupkyne vyplýva, že voči obsahu odvolania odporcu vo vzťahu k bodom I. a II. rozsudku krajského súdu nemá námietky.

Avšak nesúhlasí s odvolaním odporcu vo vzťahu k bodu III., pričom dôvody nesúhlasu sú podrobne opísané v jeho odvolaní.

IIIb.

Odvolanie spoločnej zástupkyne /stanoviská

A)

67. Vo včas podanom odvolaní z 18.02.2013 (č.l. 229) proti rozsudku prvostupňového súdu v časti I. a II. spoločná zástupkyňa prostredníctvom právnej zástupkyne označila napadnutý rozsudok krajského súdu za nezákonný v časti zrušeného výroku I. a II. rozhodnutia odporcu.

Ako odvolacie dôvody spoločná zástupkyňa uviedla ustanovenie § 205 ods. 2 písm. a), b), d) a f) O.s.p.

68. K nedostatočnému zisteniu skutkového stavu veci a k nedostatku dôvodov vo vzťahu k povinnej osobe spoločná zástupkyňa akceptuje zmenu povinnej osoby mesto Žilina na subjekt Slovenský pozemkový fond.

Tento názor podporila argumentáciou, že sporné pozemky, t.j. parc. č. 2196/1, 2196/2 a 2196/3 pre k.ú. Z. boli ešte v roku 1993 vedené na evidenčnom liste č. 427 pre KN Žilina v prospech nájomcu mesto Žilina, a to ako parc. č. 2170/1 (táto bola vytvorená z pôvodných PK parc. č. 2196/1 a 2196/3), zastavaná plocha o výmere 105.380 m².

69. V súvislosti s uvedeným poukázala, že po zániku JRD Závodie po 31.12.1965 sa mali pozemky, na ktorých prestalo toto družstvo hospodáriť (ak do PKV č. 201, k.ú. Z.), odovzdať do vlastníctva Československého štátu.

Spoločná zástupkyňa má z predložených dôkazov preukázané, že uvedené pozemky postupne prešli do správy Štátneho majetku v Rajci, ďalej do hospodárenia družstiev Rosina a Višňové a potom do správy Roľníckeho družstva Brezovec, ktoré na základe dohody zo 17.03.1993 tieto pozemky vydalo reštituentom. Na uvedenom základe sa domnieva, že štát je vlastníkom sporných pozemkov od 01.01.1966

70. Avšak s názorom krajského súdu, že pozemky, ktoré tvoria areál Depa DPMŽ nie je možno vydať, spoločná zástupkyňa vyjadrila nesúhlas, pričom poukazuje na 17 príloh, ktoré doložila krajskému súdu na č. 111.

Najmä zdôraznila nasledujúcu časovú postupnosť dátumov:

- 08.12.1992: oznámenie č. ŽP 3018/92-Aš o zahájení vyvlastňovacieho konania (návrh podaný 12.10.1992),
- 22.02.1994: prerušenie konania o vyvlastnení nehnuteľností rozhodnutím č. ZP-1/217/1/1994 a
- 15.05.1996: rozhodnutie č. ŽP 2/3461/96-Aš o zamietnutí vyvlastňovania pozemkov (právoplatné 15.05.1996).

Z odôvodnenia posledne menovaného rozhodnutia z 15.05.1996 pre spoločnú zástupkyňu vyplýva, že návrh na vyvlastnenie pozemkov bol zamietnutý z toho dôvodu, že stavba, pod ktorou sa mal pozemok vyvlastniť, bola zrealizovaná a ukončená rozhodnutím o trvalej prevádzke.

71. V súvislosti s uvedeným spoločná zástupkyňa zdôraznila, že sa nestotožňuje s právnym názorom krajského súdu, že rozšírená interpretácia ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 229/1991 Z.z. umožňuje v danom prípade sporné pozemky nevydať.

Podľa spoločnej zástupkyne nie je možné pripustiť ani nové vyvlastnenie, a preto je všeobecný súd právoplatným rozhodnutím Obvodného úradu životného prostredia z 15.05.1996 v zmysle § 135 ods. 2 O.s.p. viazaný. Navyše ani názor krajského súdu na účel ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b), že tento má vyriešiť hrubé porušenie všetkých podmienok zákona zo strany mesta Žilina formou udelenia náhrady, nechcela spoločná zástupkyňa akceptovať.

72. Ďalej spoločná zástupkyňa poukázala na stav vysporiadavania pozemkov pod areálom Depa DPMŽ. Uvedený areál je podľa nej potrebné rozdeliť na pravú stranu, ktorá patrila spoluvlastníkom združeným do Spoločenstva bývalých urbarialistov obce Závodie, a na ľavú stranu, ktorá patrila do spoluvlastníctva samostatných vlastníkov, ktorým nikdy vlastnícke právo odňaté nebolo.

Pri ľavej strane areálu po takmer 16 rokoch mesto Žilina pristúpilo k uzatvoreniu kúpnych zmlúv s vlastníkmi tak, ako sú uvedení v príslušných uzneseniach mesta Žilina. Navyše takmer 90% vlastníkov z ľavej časti areálu, ktorí uzatvorili s mestom Žilina kúpnu zmluvu, sú totožní so spoluvlastníkmi, ktorí sú riešení v tomto konaní.

73. Tiež spoločná zástupkyňa zdôraznila, že napadnuté rozhodnutie zakladá pre dotknuté osoby ďalšiu krivdu, nakoľko Slovenský pozemkový fond s odstupom času nemá možnosť poskytnúť im náhradný pozemok adekvátnou rozlohou a kvalitou, a finančná náhrada v rámci reštitúcie je viazaná výlučne na predpisy, u ktorých ocenenie takýchto pozemkov nedosahuje ani len tisícinu z kúpnej ceny, ktorá bola vyplatená fyzickým osobám v ľavej časti areálu.

V súvislosti s uvedeným spoločná zástupkyňa žiadala, aby im sporné pozemky pod areálom Depo DPMŽ im boli vrátené do vlastníctva s tým, že po ich vydaní sa nebránia tieto pozemky mestu Žilina odpredať za primeranú finančnú náhradu, ktorá sa určí podľa trhovej ceny znaleckým posudkom.

74. Ďalej spoločná zástupkyňa s poukazom na ustanovenie § 23 zákona č. 180/1995 Z.z. týkajúceho sa zákazu drobenia pozemkov zdôraznila, že v zmysle dedičského rozhodnutia po nebohom Ing. L. V. nehnuteľnosti vedené na príslušných listoch vlastníctva pre k.ú. Z. a Z. zdedil syn Ing. T. V..

To, že notársky úrad sa v tomto prípade s otázkou množstvo podielov, resp. hlasov poručiť príslušiakov k urbáskemu majetku nevysporiadal, je podľa spoločnej zástupkyne na škodu dedičov.

75. Takisto spoločná zástupkyňa zdôraznila, že jej nie je známe, prečo krajský súd vzniesol požiadavku na špecifikáciu dôvodov vydania parciel EKN č. 2364, č. C-KN 786/14, 786/15 a 786/20 s tým, že u týchto je potrebné zistiť, kedy došlo k zastavanosti miestnou komunikáciou, resp. aký je stav daných pozemkov.

76. V súvislosti s uvedeným poukázala na geometrický plán č. GP 3 - 215/2010 (č.l. 121), podľa ktorého je u novovytvorených parciel uvedený aj kód spôsobu využívania pozemku v zmysle vyhlášky Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky č. 461/2009 Z.z. Podľa grafickej časti uvedeného geometrického plánu má spoločná zástupkyňa dojem, že geodet kód využitia viazal na parc. č. 786/1 a stavbu na parc. č. 786/4 (v súčasnosti schátralá stavba bitúnku bez preukázaného vlastníka). Z uvedeného dôvodu sa spoločná zástupkyňa domnieva, že na vydanie týchto pozemkov je postačujúci popis pod nimi uvedený v písomnom vyhotovení opravy rozhodnutia zo dňa 04.07.2012.

77. Na základe vyššie uvedených skutočností spoločná zástupkyňa navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že tento v jeho bodoch I. a II. napadnuté rozhodnutie žalovaného vrátenie opravy zo dňa 04.07.2012 potvrdí a v ostatnej časti v bodoch III., IV., V. a VI. zostane rozsudok krajského súdu nedotknutý.

Súčasne požiadala pre prípad úspechu priznať náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia, ktoré pre odvolacie konanie vyčísľuje v sume 165,56 €.

B)

78. Podaním zo dňa 12.03.2013 (č.l. 246) Obvodný úrad Žilina s prihladením na nedostatok pasívnej vecnej legitímácie zdôraznil, že podľa neho neexistuje dôvod, aby vystupoval v predmetnej veci ako povinná osoba - účastník 3/.

C)

79. Podaniami, obidve zo dňa 14.03.2013 (č.l. 247 a 248) sa zúčastnená osoba spoločnosť SUNGWO HITECH Slovakia s.r.o., Žilina prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrila k podaným odvolaniam.

Stotožnila sa s časťou III. rozhodnutia odporcu, ktorá sa bezprostredne týka pozemkov v jej vlastníctve a zároveň vyslovila súhlas s obsahom odvolania odporcu týkajúcej sa tejto časti, nakoľko rovnako ako odporca ani zúčastnená osoba ju nepovažujeme za nezrozumiteľnú a nepreskúmateľnú.

80. Preto zúčastnená osoba spoločnosť SUNGWO HITECH Slovakia s.r.o., Žilina požiadala odvolací súd, aby rozsudok krajského súdu zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie odporcu v časti III. potvrdil.

D)

81. Podaním zo dňa 19.03.2013 (č.l. 249) sa navrhovateľ 1/ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vyjadril k podanému odvolaniu tak, že žiada napadnutý rozsudok krajského súdu v zmysle § 219 ods. 1

O.s.p. vo výroku ako vecne správny potvrdiť a zaviazat' odporcu na náhradu nižšie vyčíslených trov konania.

82. Predovšetkým zdôraznil, že KN-C parcely (2170/13, 2170/14, 2170/15, 2170/16, 2170/26, 2170/205, 2170/206, 2170/207, 2170/208, 2170/212, 2170/219, 2170/227, 2170/230, 2170/231, 2170/235, 2170/236) zapísané na LV č. XXXX sú v súčasnosti zastavané areálom Depa DPMŽ. Uvedená situácia podľa navrhovateľa 1/ bráni vydaniu predmetných pozemkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) a g) zák. č. 229/1991 Zb.

Následne zopakoval svoju argumentáciu týkajúcu sa stavby dráhy.

83. Vo vzťahu k osobe Ing. L. V. zdôraznil, že menovaný nebol vlastníkom predmetných nehnuteľností, a preto tieto nehnuteľnosti nemohli byť ani predmetom dedičstva po nebohom.

E)

84. Podaním zo dňa 19.03.2013 (č.l. 251) sa zúčastnená osoba Doprastav, a.s., Bratislava vyjadrila k vyššie uvedeným odvolaniam tak, že bolo dôvodné pozemky vo vlastníctve zúčastnenej osoby nevydávať oprávneným osobám, ale priznať za ne iba náhradu.

K procesnému riešeniu napadnutého rozsudku krajského súdu sa zúčastnená osoba nevyjadrila.

85. Podaním zo dňa 28.03.2013 (č.l. 255) sa zúčastnená osoba COOP Jednota Žilina, spotrebné družstvo vyjadrila k odvolaniu spoločnej zástupkyne tak, že nakoľko sa týka časti I. a II. výroku napadnutého rozhodnutia a pozemky, ktoré sa týkajú zúčastnenej osoby, sú riešené v časti III. napadnutého rozhodnutia správneho orgánu, tak sa k doručenému odvolaniu obširnejšie nebude vyjadrovať.

IIIc.

Odvolanie navrhovateľov do trov konania/stanovisko odporcu

86. Vo včas podanom odvolaní zo 14.02.2013 (č.l. 222) proti rozsudku prvostupňového súdu v časti trov konania navrhovateľ 1/ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vyslovil nesúhlas s postupom krajského súdu, že bližšie nezdôvodnil, prečo nevzal do úvahy žiadosť navrhovateľa 1/ o odpustenie zmeškania lehoty.

Navrhovateľ 1/ pripustil administratívnu chybu, ktorá zapríčinila, že vyčíslenie trov právneho zastúpenia nebolo podané na krajský súd spolu so žiadosťou o ospravedlnenie neúčasti na vytýčenom pojednávaní dňa 18.01.2013. Uvedený omyl navrhovateľ 1/ vyhodnotil ľudský omyl ako ospravedlniteľný dôvod.

87. Tým, že krajský súd neopodstatnene neakceptoval žiadosť navrhovateľa 1/, tak mu mal odňať možnosť konať pred súdom v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.

Bezodkladnosť podania žiadosti o odpustenie zmeškania lehoty navrhovateľ 1/ odôvodnil s poukazom na dátum doručenia zápisnice z pojednávania. Preto požiadal napadnutý rozsudok v zmysle § 220 O.s.p. zmeniť a zaviazat' odporcu na náhradu trov konania a právneho zastupovania navrhovateľa 1/.

B)

88. Z obsahu doručených stanovísk k jednotlivým odvolaniam pre Najvyšší súd Slovenskej republiky vyplýva, že účastníci konania nemali potrebu sa vyjadriť k odvolaniu do trov konania navrhovateľa 1/.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

89. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. v rozsahu odvolacích dôvodov postupom podľa zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku tiež „O.s.p.“). Po zistení, že odvolania boli podané oprávnenými osobami v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 202 v spoj. s § 250s O.s.p. podanie odvolania prípustné, nenariadil vo veci pojednávanie (§ 250ja ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p.) a po verejnej porade senátu jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel

k záveru, že podané odvolania nie sú dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo všetkých výrokoch vydaný v súlade so zákonom, a preto ho podľa § 219 ods. 1 v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p. ako vecne správny vo výroku z nasledovných dôvodov potvrdil.

90. Predovšetkým Najvyšší súd poukazuje na tú procesnú skutočnosť, že boli podané 3 odvolania, ktoré sú vzájomne protirečivé alebo rozdielne. Preto Najvyšší súd musí ich argumentáciu vyhodnotiť postupne, a to samostatne a vzájomných súvislostiach.

Takisto je nutné zdôrazniť osobitný vplyv ustanovenia § 250s O.s.p., ktoré v odvolacom konaní podľa Tretej hlavy Piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nepripúšťa odvolacie námietky proti argumentom vzneseným v prejednávanej veci mimo rámec zrušovacieho dôvodu § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. Tak aj odvolací súd ďalej postupoval.

1) K odvolaniu odporcu:

91. Odvolanie odporcu (viď body číslo č. 59 a 64) proti rozsudku krajského súdu napadnutému v celom rozsahu je možné zostručiť do týchto troch bodov:

- zrušenie časti I. výroku nemožno založiť na námietke navrhovateľa 1/,
- pozemky v časti II. výroku boli posudzované ku dňu účinnosti zák. č. 229/1991 Zb. a bol daný súhlas Slovenského pozemkového fondu,
- argumentácia v časti III. výroku je zrozumiteľná a úplná.

92. V uvedenej súvislosti Najvyšší súd zdôrazňuje, že krajský súd k zrušeniu časti 1/ výroku, ktorý sa prostredníctvom menoslovu tam citovaných 117 oprávnených osôb týka aj Ing. L. V., pristúpil na základe zrušovacieho dôvodu uvedeného v § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p., čo nepriamo (implicitne) odôvodnil odňatím možnosti všetkých dedičov po menovanom Ing. L. V. sa stať účastníkmi prebiehajúceho reštitučného konania z titulu jeho právnych nástupcov.

93. Odporca v časti I. výroku napadnutého rozhodnutia pod bodom 31. okrem iného uviedol (a to isté zopakoval na str. 32 odôvodnenia), že Ing. L. V. ako syn pôvodnej vlastníčky Y. V. rod. X. si uplatnil nárok vo výške 60/36900. Ing. L. V. zomrel dňa XX.XX.XXXX. Na základe osvedčenia o dedičstve sp. zn. 15D 914/2011; Dnot 160/2011 dedičom po Ing. L. V. sa mal stať Ing. T. V., nar. XX.XX.XXXX. Najvyšší súd však z uvedeného osvedčenia o dedičstve nemal preukázané, že by uvedený Ing. T. V. bol univerzálnym dedičom a ani odporca bližšie neobjasnil, prečo s ďalšími dedičmi po nebohom Ing. L. V. v reštitučnom konaní z úradnej povinnosti nepokračoval.

Preto Najvyšší súd túto námietku odporcu neuznal ako relevantnú.

94. Čo sa týka posudzovania pozemkov (najmä vytvárajúcich areál Depa DPMŽ) uvedených v časti II. výroku, krajský súd na základe zrušovacích titulov nedostatočne zisteného skutkového stavu veci (§ 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p.) a nedostatku dôvodov (§ 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p.) a nepriamo nesprávne právne posúdení veci vytkol odporcovi viacero nedostatkov, a to najmä že

- krajskému súdu nie je zrejmé, na základe čoho odporca tvrdí, že mesto Žilina už povinnou osobou nie je, ale touto povinnou osobou je Slovenská republika Slovenský pozemkový fond (viď str. 16 rozsudku a s ňou korešpondujúca str. 50, 51 a 53 rozhodnutia),
- krajský súd nesúhlasí s právnym názorom odporcu, že stavba, ktorá bola realizovaná na predmetných pozemkoch po účinnosti reštitučného zákona nemôže mať vplyv na vydanie predmetných pozemkov.

95. Najvyšší súd v súvislosti s posledne uvedenou námietkou zdôrazňuje po stránke právneho výkladu zámer zákonodarcu, s ktorým bol prijatý zák. č. 229/1991 Zb. Tento zámer je jednoznačne zakomponovaný do preambule a úvodných ustanovení zák. č. 229/1991 Zb.

Zákonodarca označil množinu pozemkov (§ 1) s využiteľným charakterom poľnohospodárstva alebo lesníckeho hospodárstva a s nimi súvisiacich stavieb, avšak minimálne zabezpečujúcich hospodársky rozvoja vidieka v súlade s požiadavkami na tvorbu krajiny a životného prostredia, pri ktorých sa rozhodol s úmyslom zmierniť (nie však celkom odstrániť všetky) majetkové krivdy, ku ktorým došlo z presne identifikovaných spoločensky neprijateľných aktov štátu (najmä § 6) v stanovenom časovom

úseku u skupiny oprávnených osôb (§ 4).

Federálne zhromaždenie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky v snahe

- zmierniť následky niektorých majetkových krívd, ku ktorým došlo voči vlastníkom poľnohospodárskeho a lesného majetku v období rokov 1948 až 1989,
 - dosiahnuť zlepšenie starostlivosti o poľnohospodársku a lesnú pôdu obnovením pôvodných vlastníckych vzťahov k pôde a
 - upraviť vlastnícke vzťahy k pôde v súlade so záujmami hospodárskeho rozvoja vidieka aj v súlade s požiadavkami na tvorbu krajiny a životného prostredia
- uznieslo sa na tomto zákone:

96. Je možné iba súhlasiť so skôr vysloveným právnym názorom Najvyššieho súdu, že pre účely reštitučného konania sa charakter pozemku určuje podľa charakteru, ktorý mal v čase jeho odňatia štátom.

97. Uvedenú množinu pozemkov zákonodarca negatívne obmedzil zoznamom prekážok (§ 11), ktoré bránia vo vydaní takýchto pozemkov oprávneným osobám. Najvyšší súd obdobne ako krajský súd sa nemôže celkom stotožniť s právnym záverom odporcu (viď str. 24 napadnutého rozhodnutia), že „za zastavaný možno považovať taký pozemok, na ktorom stojí stavba realizovaná alebo aspoň začatá pred účinnosťou zákona o pôde. V zmysle výkladu právnej teórie nemôže byť prekážkou pre vydanie pozemok, na ktorom sa a realizovala stavba po účinnosti zákona.“

98. Ak Najvyšší súd pominie nejasnosť argumentácie odporcu, ktorú konkrétnu právnú teóriu mal na mysli pri formulovaní svojho právneho názoru, potom je jednoznačné, že zákonodarca do množiny pozemkov predurčených na hospodársku využiteľnosť na vidieku, resp. na poľnohospodársku alebo lesnú výrobu v žiadnom prípade nezamýšľal zaradiť pozemok, ktorý je v súčasnosti zastavaný stavbami, ktoré súvisia s dopravnou infraštruktúrou pre mestské obyvateľstvo.

Skutočnosť, že predmetný pozemkový areál bol zaťažený s výstavbou budov až po účinnosti zák. č. 229/1991 Zb. má iba vplyv na možnú náhradu škody oprávneným osobám, ktorým v dôsledku uvedenej výstavby nie je možné vydať takto stavebne zmenené pozemky.

99. Taktiež je dôležité pre riadny výklad práva dôsledne ustáliť, z akých dôvodov bol vykonaný prevod práva k pozemkom tvoriacich areál Depa DPMŽ na štát, keď v predchádzajúcich rozhodnutiach malo byť za držiteľa tohto práva označené mesto Žilina (viď aj bod č. 8).

Najvyšší súd napríklad prostredníctvom svojho rozsudku sp. zn. 1 Sžr/72/2011 zo 14. februára 2012 načrtnol podmienky, za ktorých je možné uvažovať o nadobudnutí reštitučného titulu vo vzťahu k pozemku prevedeného na obec (mesto) najmä na základe zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obci [nasleduje citácia relevantnej časti textu z uvedeného rozsudku, ktorý je dostupný v plnom znení na internetovom serveri príslušného štátneho orgánu]:

„25. Vo všeobecnosti súkromné právo v demokratických spoločnostiach (napr. str. 173 a nasl. in: Lazar, J. a kol., Základy Občianskeho hmotného práva, alebo str. 289 in: Vojčík, P.: Občiansky zákonník, stručný komentár) umožňuje nadobudnúť vlastnícke právo derivatívnym (zmluvným alebo núteným) spôsobom, tzn. že nový vlastník nielenže odvodzuje legitímnosť svojho vlastnícke práva, ale aj rozsah jeho predmetu od vlastníckeho predchodcu (succesio), alebo na základe originárnej okupácie, či už voľného, opusteného alebo strateného, poprípade skrytého predmetu vlastníctva, pod kautelou starorímskej zásady, že nikto nemôže na druhého preniesť viac práva, ako sám má (nemo plus iuris ad alium transfere potest quam ipse habet).

Pokiaľ by ale správny súd takúto situáciu akceptoval, poprel by demokratickou spoločnosťou akceptovaný princíp, že z nepráv (krivdy) právo nevznikne „ex iniuria ius non oritur“. Citované právne princípy, ktoré vznikli v starom Ríme tvoria nepochybne spoločný priestor spravodlivosti, ktorý je pre podmienky Európskej únie vymedzený nielen prostredníctvom článku 6 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii ale aj článku 67 a nasl. Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

26. Pomeriavajúc týmito zásadami proces odňatia uvedeného pozemku po formálnej ako aj po materiálnej stránke (bod č. 32), je pre Najvyšší súd nepochybné, že štát, tzn. Československá socialistická republika v období pred alebo po 01. januára 1990, tzn. počas platnosti vtedajšej ústavy

(najmä čl. 10 ústavného zákona č. 143/1968 Zb. o československej federácii a v ňom zakomponovaný odkaz: „zaručovať im [občanom] rovné, demokratické práva a slobody bez rozdielu národnosti“ v spojení s § 131 vtedy platného Občianskeho zákonníka), resp. odo dňa 08. februára 1991, tzn. od účinnosti ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina Základných Práv a Slobôd ako ústavný zákon Federálneho zhromaždenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, nakoľko rešpektoval, čo iba aj v slovnej rovine, minimálne demokratické práva jednotlivcov, štát nemohol týmto svojim úkonom nadobudnúť vlastníctvo k predmetnému pozemku ani derivatívnym spôsobom a ani spôsobom originárnym, a preto sa k nemu nemohol správať ako k svojmu majetku.

27. Nakoniec ani zákonodarcu prostredníctvom ustanovenia § 3 ods. 1 písm. o) zák. č. 503/2003 Z.z. nemal ambíciu vysloviť, že na štát mal v dôsledku prevzatia nehnuteľnosti bez právneho dôvodu prejsť aj vlastnícke právo a takýto výkladový záver ustanovenia § 3 ods. 1 písm. o) zák. č. 503/2003 Z.z. je nutné principiálne odmietnuť vzhľadom k zásade logického výkladu „reductio ad absurdum“. Naopak, je jednoznačné a v súlade s demokratickými princípmi, že v prípade pozemku takto získaného štátom bez právneho titulu prešlo na štát nelegálne panstvo nad nehnuteľnosťou, pričom nezákonnosť uvedenej držby sa počas celého alebo časti obdobia prejavovala v tom, že skutočnému vlastníkovi pozemku štát reálne alebo právne odňal možnosť nehnuteľnosť držať, užívať ju a požívať jej plody a úžitky.

28. V súvislosti s hore vyslovenými závermi o nenadobudnutí vlastníckeho práva k vzťahu k zisteným skutočnostiam musí Najvyšší súd najmä poukázať na tie dve základné skutočnosti, ktoré vyplývajú z listu SK K. č.: 1425/08 z 19.09.2008.

Po prvé, že podľa rozhodnutia ŠN K. č. D 1229/90 vo veci prejednávania dedičstva po poručníkovi R., nadobudol žalobca vlastnícke právo okrem iného aj k nehnuteľnostiam z PKV č. X, v k.ú. B., v celosti. Hoci na jednej strane žalobca pripustil svoju vedomosť o možnosti vyvlastnenia uvedeného pozemku v roku 1984 za účelom vytvorenia stavebného pozemku, o čom však svojim tvrdením vyslovil, že k tomuto nedošlo („Pod vplyvom nových podmienok po r. 1989 sa záujemca o tento pozemok vzdal svojho záujmu“), a následne potvrdil neriešené užívanie predmetného pozemku („Z tohto dôvodu nebol pozemok nikdy zastavaný a všetci traja majitelia užívame až do dnešného dňa svoje pásiky /sadíme tam rôzne hospodárske plodiny/“). Takto žalobca potvrdil, že hore uvedené nezákonné panstvo jemu, resp. jeho právnym predchodcom čiastočne bránilo v reálnom využívaní predmetného pozemku a po právnej stránke sa nemožnosť dovoľávať vlastníctva pretrváva až do dnešných dní.

29. Po druhé, že v roku 1994 bola parcela č. Z na základe protokolu o delimitácii nehnuteľného majetku v zmysle § 14 zákona č. 138/1991 Zb. o o majetku obcí zapísaná do LV č. XXX v prospech obce B. Následne v roku 2000 bolo v katastrálnom území B. dokončené konanie o obnove katastrálneho operátu novým mapovaním, pri ktorom boli zamerané všetky nehnuteľnosti, prečíslované parcely a vypočítané nové výmery všetkých parciel. Parcela č. Z bola v LV č. C prečíslovaná na parc.č. Z1.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí účelom tohto zákona je ustanoviť, ktoré veci z majetku Slovenskej republiky prechádzajú do vlastníctva obcí, a upraviť majetkové postavenie a hospodárenie obcí s ich majetkom.

Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 138/1991 Zb. do vlastníctva obcí prechádzajú [zákonodarcu tu zvolil derivatívny, tzn. spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva odvodený z vlastníckeho práva predchodcu] z majetku Slovenskej republiky veci, okrem huteľností patriacich orgánom miestnej štátnej správy, ku ktorým patrilo ku dňu účinnosti osobitného predpisu právo hospodárenia národným výborom, na území ktorých sa nachádzajú.

30. Najvyšší súd už hore konštatoval (bod č. 26), že predmetný pozemok nemohol byť zaradený do majetku štátu. Je nepochybné, že zák. č. 138/1991 Zb. je založený na zriedkavo (vo význame nezvyčajne) využívanom mechanizme nadobudnutia vlastníckeho práva spôsobom „ex lege“, tzn. bez požadovania existencie ďalšej právnej skutočnosti. Práve takýto postup s absenciou vydania individuálneho správneho aktu, ktorý by si vyžadoval oslovenie aj skutočného vlastníka (najmä z titulu zápisu vlastníckeho práva do PKV č. D), si vyžaduje od štátu (resp. jeho orgánov poverených správou katastra), ako aj od nadobúdajúceho subjektu (obce) veľmi starostlivé preverovanie procesu „ex lege“ spojenú s vypracovaním delimitačných listín (protokolov) a mimoriadny dôraz na dodržiavanie zásady legality v zmysle čl. 2 ods. 2 v spojení s čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá ústavy Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

31. Za takto zistených skutočností ako aj na ich základe vykonaných záverov musí Najvyšší súd vysloviť záver, že nakoľko štát nemohol nikdy nadobudnúť do svojho majetku pozemok, ktorý získal do svojej sféry bez právneho dôvodu, vlastnícke právo, ktoré žalobca nadobudol na základe rozhodnutia ŠN K. č. D 1229/90 vo veci prejednávania dedičstva po poručiťovi R., žalobca, vzhľadom na ústavou garantovanú nepremlčateľnosť vlastníckeho práva (čl. 12 ods. 1 ústavy) ako základného práva, žalobca ani nestratil.

Samotné pripustenie výskytu chyby štátnym orgánom ako základne príčiny vedúcej k vzniku súčasného stavu, tzn. chybného geometrického plánu vyhotoveného počas procesu rozdelenia parcely mpč. XX na parcelu mpč. XX1, zapísanú v PKV č. D, a parcelu mpč. XX2, zapísanú v PKV č. C (viď list SK K. z 19.09.2008), je pre toto konanie irelevantné, a čo sa týka právnych následkov uvedenej chyby zaťažuje iba príslušné štátne orgány; nie však samotného žalobcu.

Podľa čl. 12 ods. 1 ústavy základné práva a slobody sú neodňateľné, nescudziteľné, nepremlčateľné a nezrušiteľné.

32. Je nepochybné, a to najmä z listín a vyjadrení správy katastra, že proces prechodu vlastníckeho práva k pozemku žalobcu zo štátu na obec bol zrealizovaný. Avšak Najvyšší súd musí zdôrazniť, že tento proces prebehol iba po stránke formálnej, tzn. že pôvodná parcela č. X bola na základe protokolu o delimitácii nehnuteľného majetku v zmysle § 14 zák. č. 138/1991 Zb. správou katastra zapísaná do LV č. C v prospech obce B. a následne v konaní o obnove katastrálneho operátu novým mapovaním bola v roku 2000 parcela č. X v LV č. Y prečíslovaná na parc.č. X1. Avšak uvedený proces prechodu vlastníckeho práva zo štátu na obec nebol riadne vykonaný po stránke materiálnej, tzn. že nebol „a priori“ preukázaný zákonný dôvod (titul) na uskutočnenie tohto procesu, a preto ani v zmysle čl. 20 ods. 1 ústavy a ani čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je možné právne následky tohto procesu uznať.

Podľa čl. 20 ods. 1 veta tretia ústavy majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva.

Podľa čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každá fyzická osoba alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva.“

100. Čo sa týka posudzovania argumentácie použitej odporcom v časti III. výroku, Najvyšší súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že vzhľadom na početnosť pozemkov, v ktorej nie sú vydávané, je odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nedostatočné. Najmä bude potrebné v odôvodnení rozhodnutia identifikovať výmery týchto pozemkov, následne ku každému pozemku konkretizovať dôvody jeho nevydania. Pokiaľ je pozemok zastavaný, potom konkrétne zistiť, kedy k zastavaniu pozemku s prihliadnutím na účinky zák. č. 229/1991 Zb. došlo.

Preto Najvyšší súd aj túto námietku odporcu vyhodnotil ako nedôvodnú.

101. Spoločná zástupkyňa (viď body č. 67 až 77) napadla prostredníctvom rozsudku krajského súdu rozhodnutie odporcu v jeho bodoch I. a II. nasledovne:

- nesúhlasí s právnym názorom krajského súdu, že pozemky, ktoré tvoria areál Depa DPMŽ, nie je možno vydať,

- o predovšetkým vytýka záver, že rozšírená interpretácia ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 229/1991 Z.z. neumožňuje v danom prípade sporné pozemky vydať,

- o rozdielny prístup riešenia majetkových krívd pri „ľavej“ a „pravej“ polovici areálu Depa DPMŽ,

- a ďalej ponúkla na odpredaj vrátené pozemky za primeranú finančnú náhradu, ktorá sa určí podľa trhovej ceny znaleckým posudkom.

102. Obdobne ako vyššie uvedené (viď bod č. 99) Najvyšší súd zdôrazňuje, že základnou otázkou, ktorú musí odporca v novom konaní ustáliť, je - kto je vlastníkom nehnuteľností uvedených v časti II. výroku napadnutého rozhodnutia.

Samotná genéza vývoja vlastníckych vzťahov objasňovaná spoločnou zástupkyňou v odvolaní (viď bod č. 69) s tým záverom, že štát je vlastníkom sporných pozemkov od 01.01.1966 bude relevantná až vtedy, pokiaľ si ju osvojí odporca. Preto sa Najvyšší súd nebude vyjadrovať k ďalším odvolacím

námietkam spoločnej zástupkyne, lebo boli vyslovené predčasne. K otázke možnej vydateľnosti pozemkov areálu Depa DPMŽ sa Najvyšší súd vyslovil už vyššie. Aj z nižšie uvedených dôvodov Najvyšší súd vyhodnotil tieto námietky ako nedôvodné.

103. Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov z hľadiska prípustného zrušovacieho ustanovenia § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. aplikovaného v prejednávanej veci, tak odporcu, ako aj spoločnej zástupkyne vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 a § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožnil v prevažujúcom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd sa v svojom vyššie vykonanom odôvodnení obmedzil iba na rekapituláciu niektorých vybraných bodov odôvodnenia napadnutého rozsudku a doplnenia svojich odlišných zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody).

104. Avšak so záverom krajského súdu o uplatnení zrušujúceho dôvodu o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. Najvyšší súd musí vysloviť napriek tomu nesúhlas a odkazuje na svoje právne názory vyslovené v rozsudku sp. zn. 1 Sžhu/1/2009, ktoré v krátkosti cituje:

„60. Zákonodarca pri tvorbe zrušovacieho dôvodu podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. formuloval svoj úmysel nasledovne :

Podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov.

61. Z uvedeného vyplýva, že zákonodarca vychádzajúc z pojmu „rozhodnutie je nepreskúmateľné“ nepripúšťa nepreskúmateľnosť separátnej časti rozhodnutia (samozrejme iba v tom prípade, ak sa rozhodnutie správneho orgánu vnútorne nečlení na viacero autonómnych rozhodnutí), spôsobom ako to krajský súd (súladne s námietkou žalobcu 1/ obsiahnutou v podaní zo dňa 03.11.2011 na č.l. 326 a nasl. /nesprávne krajským súdom datované k 04.11.10028/) v závere časti IV. vo svojej argumentácii naznačil vetou: „Správne orgány sa teda miestom, časom ani spôsobom spáchania deliktu dôkladne nezaoberali a popis skutku dostatočne nešpecifikovali ani vo výroku ani v odôvodnení rozhodnutí a preto je nutné považovať z tohto pohľadu predmetné rozhodnutia za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť“.

105. Nakoľko však v kontexte argumentácie krajského súdu ostatné zrušovacie dôvody akceptujú zákonnosť súdneho prieskumu, Najvyšší súd nebol nútený uvedenú vadu vyhodnotiť ako vadu, ktorá má vplyv na zákonnosť napadnutého rozsudku, a s prihliadnutím na zvyšné zrušovacie dôvody potvrdil argumentáciu krajského súdu vo vzťahu k výrokovej časti rozsudku ako vecne správnu.

106. Navrhovateľ 1/ brojil proti výroku krajského súdu, ktorým mu neboli priznané trovy konania. Krajský súd svoj záver o nepriznaní trov konania odôvodnil tým, že úspešný navrhovateľ 1/ si túto náhradu trov konania v lehote 3 dní neuplatnil, a preto krajský súd s poukazom na ust. § 151 ods. 1 a 2 O.s.p. mu náhradu trov konania nepriznal.

Hoci navrhovateľ 1/ s oneskoreným zaslaním vyčíslenia trov konania požiadal krajský súd o odpustenia zmeškania lehoty, avšak neuviedol žiadne relevantné dôvody, ktoré by odpustenie zmeškania lehoty odôvodňovali, tak krajský súd zotrval na svojom výroku o nepriznaní trov konania.

107. Najvyšší súd sa stotožňuje s vyššie uvedenou argumentáciou krajského súdu a nemôže akceptovať odvoláciu námietku navrhovateľa 1/. Navyše zo súdneho spisu má Najvyšší súd osvedčené, že na vykonanom pojednávaní dňa 19. decembra 2012 bola právna zástupkyňa JUDr. Magda Poliačiková substitučne zastúpená a na následnom vyhlásení rozsudku dňa 18. januára 2013 svoju neúčast

ospravedlnila.

Najvyšší súd konštatuje, že dohľadová prítomnosť účastníkov na vyhlásení rozsudku je zárukou spravodlivého súdneho konania, avšak nemôže byť vyhodnotená ako ich povinnosť. Je iba na ťarchu účastníka, že sa nedostaví na vyhlásenie rozsudku, kde sa môže dozvedieť o svojom procesnom úspechu vo veci. Nakoľko zákonodarcu v zmysle § 151 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. odvíja beh 3-dňovej a prepadnej lehoty na splnenie povinnosti vyčísliť trovy konania, je celkom pre konajúci súd irelevantné, že právna zástupkyňa nedopatrením nestihla podať vyčíslenie trov konania do tejto lehoty. Márnym uplynutím uvedenej lehoty priznané právo na náhradu trov konania zaniká.

108. Odpustenie zmeškania lehoty je v zmysle § 55 O.s.p. prípustné iba výnimočne, a to na osobitne podaný riadny návrh, ktorý najmä obsahuje opis ospravedlniteľného dôvodu na strane účastníka, prípadne jeho zástupcu. Právna zástupkyňa však týmto spôsobom nekonala, nakoľko v jej návrhu sa nenachádza ospravedlniteľný dôvod, ale iba konštatovanie dôvodu, prečo k podaniu vyčísleniu náhrady trov konania došlo až po uplynutí 3-dňovej zákonnej lehoty.

Preto správne krajský súd rozhodol, že navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia ani dodatočne nepriznal.

V.

109. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení odvolacích námietok odporcu, spoločnej zástupkyne ako aj navrhovateľa 1/ a stanovísk iných účastníkov a tiež s prihliadnutím na závery obsiahnuté v svojich predchádzajúcich rozhodnutiach (čl. 1 ods. 1 ústavy), najmä už v citovaných rozsudkoch sp. zn. 1 Sžpu/1/2009 či 1 Sžr/72/2011, pri ktorých Najvyšší súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od nich odchyľil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska), s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. s oznámením termínu vyhlásenia rozsudku postupom podľa §156 ods. 1 a 3 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

110. K možnosti zmeny trov prvostupňového konania sa Najvyšší súd už vyjadril vyššie. O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 a § 250l ods. 2 O.s.p., podľa ktorého iba úspešný navrhovateľ má právo na úplnú náhradu trov tohto konania. Podmienkou pre priznanie náhrady trov právneho zastúpenia je ich doloženie do spisu počas konania alebo dovyčíslenie v 3-dňovej lehote po vyhlásení rozsudku.

Vo vzťahu k možným nárokom na náhradu trov konania zúčastnených osôb si Najvyšší súd v zmysle § 250 ods. 1 veta druhá O.s.p., ako aj záverov vyslovených Ústavným súdom Slovenskej republiky smerom k zúčastneným osobám osvojil extenzívny výklad ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktoré toto právo priznávajú iba účastníkom súdneho konania, kam výslovne priradujú iba navrhovateľa, odporcu a ostatné zúčastnené osoby. Najvyšší súd preto už dlhodobo deklaruje, že právo na náhradu trov súdneho konania prislúcha pri splnení ďalších podmienok aj zúčastneným osobám, t.j. právo na náhradu trov konania vzťahuje na zúčastnenú osobu, ak svojou argumentáciou prispela k výsledku odvolacieho súdneho konania (zásada efektivity úspechu).

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p. platí, že ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

111. Z prehľadu podaných odvolaní je evidentné, že žiadny z odvolávajúcich sa účastníkov nebol úspešný. Ďalej ani zúčastnená osoba SUNGWO HITECH Slovakia s.r.o., Žilina (viď body č. 79 a 80) ani COOP Jednota Žilina (viď bod 85), či Obvodný úrad Žilina (viď bod č. 78) nepodporovali argumenty

pre potvrdenie napadnutého rozsudku. Iná úspešná zúčastnená osoba náhradu trov konania nevyčísliť (Doprastav, a.s., Bratislava u bodov č. 84).

Z uvedeného pohľadu bol vo svojich stanoviskách (viď body č. 65 a 81) úspešný iba navrhovateľ 1/.

112. Na základe hore uvedeného sa výška náhrad trov odvolacieho konania priznaných navrhovateľovi 1/ skladá:

1. Z náhrady trov právneho zastúpenia, ktoré právna zástupkyňa navrhovateľa 1/ listom zo 06. marca 2013 a 18. marca 2013 v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. vyčísliť a Najvyšší súd uznal :

1.1. Trovy právneho zastúpenia na odvolacom súde

1.1.1. 1. porada s klientom (13) 1 úkon práv. pomoci 86,77 €

1.1.1.1. prislúchajúca náhrad rež. paušálu 7,81 €

1.1.2. podanie vyjadrenia (13) 1 úkon práv. pomoci 130,16 €

1.1.2.1. prislúchajúca náhrad rež. paušálu 7,81 €

1.1.3. 2. porada s klientom (13) 1 úkon práv. pomoci 86,77 €

1.1.3.1. prislúchajúca náhrad rež. paušálu 7,81 €

1.1.4. podanie vyjadrenia (13) 1 úkon práv. pomoci 130,16 €

1.1.4.1. prislúchajúca náhrad rež. paušálu 7,81 €

tzn. v celkovej sume : 558,12 €

Nakoľko úspešný navrhovateľ 1/ bol zastúpený advokátkou, je nutné podľa § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť mu priznanú náhradu trov. Bližšie podrobnosti o spôsobe platby a účte právneho zástupcu sú obsiahnuté v listoch zo dňa zo 06. marca 2013 a 18. marca 2013, ktoré sú súčasťou súdneho spisu.

113. Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava reštitučných nárokov je spojená s verejnoprávnymi vzťahmi), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

114. Pri vypracovaní menoslovu účastníkov Najvyšší súd vychádzal z rozsudku krajského súdu a prihliadol aj na údaje v administratívnom spise.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).